

Fredag den 12. november 2010 (D)

1

17. møde

Fredag den 12. november 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte på videregående niveau, afskaffelse af beregningsperioden på 5 år for gentagen ret til statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på videregående niveau, nedsættelse af støttesatsen på både alment og videregående niveau m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 27.10.2010).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser og lov om folkeskolen. (Behandling af klager over bedømmelse af prøven i teoretisk pædagogikum, anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer og afskæring af klageadgang).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 27.10.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Harmonisering af satser for befordringsrabat til uddannelsessøgende m.v., indførelse af godtgørelse efter en kilometersats til studerende ved videregående uddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 10.11.2010).

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte på videregående niveau, afskaffelse af beregningsperioden på 5 år for gentagen ret til statens voksenuddannelses-

støtte til uddannelse på videregående niveau, nedsættelse af støttesatsen på både alment og videregående niveau m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.10.2010).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Troels Christensen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:00

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Med det her lovforslag er det sådan, at det skal være med til at udmønte de beslutninger, som blev truffet i forbindelse med genopretningsplanen, som alle herinde jo kender. Det drejer sig om landets økonomi. Det var i maj måned, vi besluttede det, og der skal jo så udmøntes en række lovforslag. Det er sådan, at for regeringen er det et must, at vi skal have skabt en bedre og en mere sund balance mellem de offentlige indtægter og de offentlige udgifter. Sådan er det på den ene side, og på den anden side har vi også det mål – og vi forfølger det mål – at vi skal prøve at skabe et økonomisk råderum, der netop kan omprioriteres og nytænkes, sådan at der er mulighed for at skabe ny vækst i samfundet, for det er jo væksten, der er helt afgørende for, hvor meget vi kan bruge på velfærd.

Da loven om SVU blev vedtaget i maj måned, var det i forventning om, at støtten hovedsagelig ville blive anvendt til deltidsundervisning kombineret med beskæftigelse eller til kortere perioder på fuldt niveau, og også at det var på alment niveau, det skulle foregå. Men vi har jo set, at tendensen har været en lidt anden. Det har været sådan, at ordningen i vidt omfang har været benyttet af dem, der går på en videregående uddannelse; der er dobbelt så mange – jeg tror, det var 10.000 – i forhold til dem, der går på alment niveau, som har brugt den her ordning. Det er jo for så vidt også fint nok, men når vi står i den situation, vi står i, og vi bruger for mange penge, så mener vi altså i regeringen, at vi er nødt til at få skåret tingene lidt til, sådan at vi mere går efter det formål, vi havde tidligere. Så vi strammer altså op på det antal uger, man kan få SVU til videregående uddannelse, så det bliver det samme antal uger, som gælder på det almene niveau; vi går altså fra 52 til 40 uger.

Samtidig vil vi også stramme lidt op, når det drejer sig om det med at starte på en helt ny periode. Når der er gået 5 år, har man igen et år, hvor man kan få fuld understøttelse, mens man læser på en kompetencegivende uddannelse, og den mulighed fjerner vi altså også. Det er selvfølgelig ikke noget, vi er glade for, men vi gør det altså, fordi vi skal have bedre balance i vores økonomi.

Så gør vi også det, at vi sænker selve det, man får, sådan at det fremover ikke bliver 100 pct., men 80 pct. af den fulde understøttelse, man kan få i SVU i den periode, man uddanner sig på kompetencegivende niveau.

Til sidst er der også nogle andre forhold, vi har været inde og kigge på, og det er de generelle krav. Når man er tilmeldt en uddannelse og får SVU, skal det ikke være sådan, som det er nu, hvor man har mulighed for at bruge det i en afskedigelsessituation, sådan at folk kan afskediges og så sendes på uddannelse. Nu skal man altså være ansat, og det er kun i den periode, man er ansat, for det er jo egentlig det, der er formålet. Det er jo primært for dem, som er i beskæftigelse, og som har brug for lige at få et brush-up på et fag eller to, det er jo det, der er tiltænkt med den her ordning. Så derfor bliver der altså også strammet lidt op på det her område.

Vi er helt klar over i regeringen, at det ikke er et lovforslag, man jubler over i miljøerne – det skulle være mærkeligt. Det er klart, at det er en begrænsning, og det kan vi også se af høringsvarene, vi har fået, men omvendt kan vi altså heller ikke forsvare at fortsætte som hidtil, for det er jo et område, der er brugt rigtig mange penge på, og det er vokset enormt, og vi er jo i den situation, at vi bruger for mange penge og skal have balance i økonomien, for de konsekvenser, der ellers ville komme ud af det, ville blive helt uoverskuelige. Derfor dette her lovforslag som led i genopretningsplanen. Venstre støtter forslaget.

Kl. 10:05

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det fru Christine Antorini. *(Christine Antorinis mikrofon virker ikke)*. Man skal give tid – den nynner glad, ryster de små vinger.

Kl. 10:05

Christine Antorini (S):

Tak, så kom der noget lyd. Venstres ordfører ved, at der i går var en meget lang principiel debat om regeringens og Dansk Folkepartis pakke af nedskæringer, der rammer hele voksen- og efteruddannelsesområdet. En af de drøftelser, vi havde i går, handlede om, at det, der var et særligt fokus på, var at skære ned på mulighederne for voksen- og efteruddannelse for de kortest uddannede voksne her i Danmark. Et af de argumenter, der lød i den debat, herunder også fra den anden af Venstres ordførere, der var til stede under forespørgselsdebatten i går, var, at det var noget værre pjat, når vi fra oppositionens side kritiserede, at der blev skåret ned på voksen- og efteruddannelsesområdet, herunder for de kortuddannede, for det var jo værre for dem, der skulle tage noget videregående voksen- og efteruddannelse.

Jeg vil bare høre, hvad Venstres ordfører synes i dag, hvor vi skal diskutere et af nedskæringsforslagene, som lige præcis går ud på, at hvis man ønsker at gå i gang med en videregående voksen- og efteruddannelse, skal man også lige have et gok i nøden i form af mindre ydelser, kortere perioder osv. Er det helt fint, at det bare rammer dem, som ønsker at tage en videregående voksen- og efteruddannelse, endnu hårdere?

Kl. 10:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:06

Troels Christensen (V):

Nej, det er jo rigtig godt, at folk også vil videreuddanne sig. Det, som jeg ligesom også prøvede at gøre opmærksom på i min tale her, var jo, at grundlaget og udgangspunktet for den her lov fra maj 2010, netop var, at var man kortuddannet, og havde man brug for et ekstra lille løft i en kort periode, jamen så ville vi altså have mulighed for at hjælpe folk i gang med fuld understøttelse i den periode og tilbage på arbejdspladsen igen. Det er jo det, der har været tanken. Men som jeg nævnte, har vi set, at det her har eskaleret virkelig meget på de videregående uddannelser.

Så kan man jo spørge: Er det o.k. i dagens Danmark, når riget fattes penge, at man kan få fuld understøttelse på en kompetencegivende uddannelse og man sidder side om side med en, der kun får en tredjedel eller en fjerdedel i SU. Man kan jo stille sig det spørgsmål, om det er o.k. på den lange bane, når vi er i den situation, vi er i. Jeg tror, at noget af det, som er med i overvejelserne, når vi skal finde ud af det, der ikke er særlig nemt, nemlig at lave begrænsninger af de her ting, vil være: Hvor gør det mindst ondt, og hvordan er det mest fornuftigt at tune vores system for videregående uddannelse?

Kl. 10:07

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:07

Christine Antorini (S):

Sagen er jo den, at medarbejdere, der er parat til at uddanne sig for at komme ind i et nyt job – hvilket vi ærlig talt troede at regeringen var optaget af, men det er regeringen så ikke – selv vælger at gå fra deres fulde løn til dagpengeniveau. Det gælder jo så ikke længere, for nu er det kun 80 pct. af dagpengeniveauet. Det er altså folk i arbejde, der er parat til at omskole sig til de områder, hvor der er job.

Vi har i Folketingets Uddannelsesudvalg haft besøg af en række folk, der er kommet med eksempler på, hvordan man har kunnet bruge den fleksible voksen- og efteruddannelse sådan, at hvis man blev fyret fra Lindø, kunne man i opsigelsesperioden omskole sig, få det, man manglede i hf-fagpakken, og så gå i gang på videregående voksenuddannelse for at blive pædagog, socialrådgiver eller fængselsfunktionær bare for at nævne tre helt konkrete eksempler på job, folk har fået i stedet for at blive fyret. Hvorfor vil Venstre skære ned på de muligheder?

Kl. 10:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:08

Troels Christensen (V):

Jamen vi er da helt enige om, at vi gerne havde været nedskæringerne foruden, hvis vi havde været i en situation, hvor vi havde haft balance i økonomien. Det er vi altså ikke, og vi tager altså den balance meget alvorligt. For vi har været meget nervøse for, at jobbene ellers slet ikke ville være der. Altså, vi skal sikre os, at vi i det her land har styr på finanserne, at vi har penge til at investere i vækst. Så det er jo en balancegang, vi går hver eneste dag. Vi må sige, når vi står i den situation, at hver eneste dansker hver dag bruger 50 kr. for meget, så kan vi altså ikke bare blive ved at køre ud ad den tangent. Jeg ved, at hvis vi følger den socialdemokratiske ordførers partis politik, vil det betyde, at i stedet for at vi hver eneste dag bruger 50 kr. for meget i forhold til det, vi tjener, så skal vi lægge 17 kr. mere oveni. Det mener vi i Venstre ikke er fornuftigt. Det er derfor.

Kl. 10:09

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har to korte spørgsmål til ordføreren. Tror Venstres ordfører, at vi i fremtiden får brug for, at vores arbejdsstyrke har et højere eller et lavere uddannelsesniveau? Det var spørgsmål nr. 1. Altså, om Venstres ordfører tror, at vi i fremtiden får brug for, at arbejdsstyrken har et højere eller lavere uddannelsesniveau.

Spørgsmål nr. 2 er: Tror ordføreren, at det her forslag, som vi i dag behandler, vil betyde, at flere eller færre voksne efteruddanner sig, videreuddanner sig?

Det var to spørgsmål.

Kl. 10:10

Formanden :
Ordføreren.

Troels Christensen (V):

Jamen jeg er da helt overbevist om, at uddannelse er vejen frem, og det er jo også derfor, at vi i Venstre har prioriteret videreuddannelse så højt, som vi har gjort. Man kan da være glad for, at vi ikke ligger på det niveau, som den tidligere regering lå på i 2001. Vi investerer jo mange, mange flere milliarder i videreuddannelse, end vi gjorde dengang, og det er også, *fordi* vi prioriterer det. Så det er jeg da rigtig glad for.

At vi så har en opbremsning, og at vi omprioriterer nogle af tingene, som vi gør her i genoprettelsesplanen, skyldes jo, at det er det, der er sund fornuft set fra regeringens side. Vi prioriterer altså her f.eks. praktikpladser, hvor vi bruger milliarder af kroner, og vi bruger flere penge på folkeskolen. Vi møblerer altså om og giver de unge bedre muligheder. Så koster det måske lidt nogle andre steder, men sådan er det jo bare i en tid, hvor vi ikke bare kan fortsætte med at bruge flere penge og bruge flere penge.

Kl. 10:11

Formanden :
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:11

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er lidt mærkeligt at stå her og høre Venstres ordfører sige, at de unge får bedre muligheder, når vi samtidig ved, at man skærer på ungdomsuddannelserne. Vi skal senere i dag behandle et forslag, der gør det væsentlig dyrere at komme til og fra sin ungdomsuddannelsesinstitution. Man skærer altså også over for de unge. Så siger Venstre: Jamen vi omprioriterer. Nej, man skærer ned! Det må man da i det mindste kunne sige åbent og ærligt. Det er da pinligt andet. Man skærer ned!

Så må man sige, at det, vi oplever, er en ren tilståelsessag, for på den ene side siger Venstres ordfører, at vi kommer til at få brug for et højere uddannelsesniveau i fremtiden, men på den anden side lægger man et forslag frem, hvor man eksplicit skriver, at konsekvensen vil være, at færre voksne uddanner sig.

Kan ordføreren ikke se, at det simpelt hen ikke hænger sammen?

Kl. 10:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:12

Troels Christensen (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at det er en ren tilståelsessag fra min side i forbindelse med det, jeg sagde før, nemlig at vi bruger langt, langt flere penge på videreuddannelse, end vi gjorde, da den tidligere regering havde magten, og det er jeg både glad for, og det er jeg stolt af, og jeg er faktisk også stolt over, at vi tør tage fat, at vi viser ansvar for den danske økonomi og får tunet vores uddannelsessystem sådan, at det bliver mere målrettet, for det er det, det handler om.

Det er også derfor, vi har sikret, at f.eks. de kortuddannede på VUC skal give et mindre beløb oven i basispriserne på de basisfag, der er. Det er jo, fordi vi vil målrette tingene noget bedre, og det er det, vi

gør, og jeg synes også, det er det rigtigste at gøre, når vi er i den situation, som vi er i.

Kl. 10:13

Formanden :

Så er der kort bemærkning fra fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 10:13

Anna Kirsten Olesen (S):

Tak for det. Jamen vækstforum har lavet en diagnosticering af, at vi har de udfordringer for at få vækst her i vores land, og noget, der er vigtigt for os her i landet, er, at der er uddannede borgere, sådan at der f.eks. er masser af firmaer udefra, der har lyst til at nedsætte sig her i landet og lave arbejdspladser her i landet. Er det ikke noget af det, vi har brug for? Derfor vil jeg spørge, om det her forslag, som kommer nu, ikke er en kortsigtet besparelse, som får store konsekvenser på lang sigt, altså at vi ikke kan holde vores uddannelsesniveau her i Danmark.

Kl. 10:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:13

Troels Christensen (V):

Nej, jeg er bange for, at havde vi sejlet med på den galej, som vi hører om her, ville der jo ske det, at det ville være nødvendigt at gå ud og sige til folk: Nu skal I altså aflevere endnu flere penge i skat end det, I gør i forvejen. Og hvad vil der så ske? Jamen så vil der jo ske det, at omkostningerne ville stige rundt omkring i virksomhederne, konkurrenceevnen ville falde, endnu flere ville flytte ud af landet, renten ville stige, og vi kunne blive ved. Det ønsker vi altså ikke. Derfor ønsker vi at have balance i vores økonomi. Det er jo vigtigt at tænke på, at i dag er andelen af bruttonationalproduktet, når vi ser på den offentlige sektor, helt oppe i nærheden af 30 pct. Det er jo den, der er for stor. Det er jo den, der er vokset. Det vil sige, at vi altså har et større forbrug i Danmark, end hvad godt er, og der er vi nødt til via mange bække små rundt i hele systemet at finde ud af, hvordan vi kan gøre tingene lidt bedre. Det koster alle steder, sådan er det bare, og derfor er det ansvarligheden, der er afgørende for Venstre.

Kl. 10:15

Formanden :

Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 10:15

Anna Kirsten Olesen (S):

Så vil jeg gerne spørge ordføreren: Kan ordføreren ikke se det med, at når vi har så mange ledige, som vi har i vores land for øjeblikket, ville det da være rigtig godt at få dem uddannet og opkvalificeret, mens de gik og var ledige, så de kunne gå ind og tage de job. Er ordføreren ikke enig med mig i, at det her forslag ikke giver dem stor anledning til det? De, der nu går og er arbejdsledige, som før havde mulighed for at blive uddannet i deres opsigelsesperiode og dermed bedre kvalificeret, taber da på det her forslag. Er vi ikke enige om det?

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Troels Christensen (V):

Vi er helt enige om, at det bliver sværere som arbejdsgiver at fastholde medarbejderen med den nye ordning og sige: Ved du hvad,

mens du er her på vores virksomhed, kan vi give dig SVU'en, men lige så snart vi har fundet ud af, at der ikke mere er plads til dig på vores arbejdsplads, er det slut.

Vi har sagt, at det her system primært er tunet til dem, der er i beskæftigelse, og ikke til dem, der er uden for beskæftigelse. Der har vi andre ordninger.

Kl. 10:16

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:16

Karsten Hønge (SF):

Da de første fyringer blev annonceret på Lindøværftet på Fyn, kunne de næsten ikke komme til derude for besøg af ministre og politikere, der kom ud og slog ud med armene og lovede, at her skulle man nok tage fat. Hvad er hr. Troels Christensens holdning til den rene vilkårlighed, som det her er endt i? Det er den rene vilkårlighed, som betyder, at der er en forskel på 278.000 kr. mellem den medarbejder, der først blev fyret, og de medarbejdere, der har holdt fast i at gøre arbejdet færdigt på værftet og derfor først deltager i uddannelse nu, hvor værftet er ved at lukke. Der er en forskel på 278.000 kr. Hvad mener ordføreren om den vilkårlighed?

Kl. 10:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:16

Troels Christensen (V):

Jeg vil jo ikke sige, at det er en vilkårlighed. Jeg vil hellere sige, at det, der er utrolig vigtigt for os, er, at der er nogle arbejdspladser og et sted at gå hen. Det er jo et rigeligt antal arbejdspladser, der forsvinder fra Danmark, fordi omkostningsniveauet er for højt. Det er bl.a. derfor, at vi holder igen, så vi ikke belaster virksomhederne yderligere, sådan som det ville ske, hvis I kom til magten. Der ville være flere erhvervsskatter, hele omkostningsniveauet ville stige, så endnu flere arbejdspladser ville forsvinde fra Danmark, og det ville være endnu mere urentabelt at have virksomhed i Danmark. Det er faktisk det, vi er meget optaget af, for det er det, der er helt afgørende.

Kl. 10:17

Formanden :

Man skal lige huske tiltaleformen. Vi bruger ikke dusformen. Hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:17

Karsten Hønge (SF):

De fyrede Lindøarbejdere kan nu høre på Venstres ordfører, at han vil give dem en lang næse og et truthorn at trutte i. Der er intet forsøg overhovedet på at holde fast i de løfter, som blev givet til medarbejderne, tværtimod. Over for de første, der blev fyret, hvor man ligesom følte, at man var forpligtet til at gøre noget, blev der en lettere adgang til at komme videre i job og uddannelse, men nu får de sidste 278.000 kr. mindre til at kunne uddanne sig for. Det er så det, de fyrede Lindøarbejdere fik ud af løfterne fra VKO. Det, de har brug for, er, at de kan komme videre i livet, og det, de fik, var nedskæringer. Det er altså ordførerens tilbud til de sidst fyrede arbejdere – en rød næse og et truthorn.

Kl. 10:18

Formanden :

Ordføreren.

Troels Christensen (V):

Det er ikke noget med røde næser og truthorn. Det drejer sig simpelt hen om, at vi vil sikre, at vi har et land med en ansvarlig økonomi, for det, der er bedst for alle os borgere i Danmark, er, at vi ikke kommer ud i en situation, der er meget værre end den, vi er i dag, hvor arbejdspladserne flyver ud af landet. Derfor er vi nødt til at have en sund balance, så renten ikke stiger osv. Jeg har været inde på det. Det er det, vi fastholder. Derfor disse justeringer og derfor denne genopretningspakke.

Kl. 10:19

Formanden :

Tak til hr. Troels Christensen. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så er det fru Christine Antorini som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak for ordet. Vi har jo – må jeg sige – desværre diskuteret det her ad mange omgange, både lige før sommerferien, hvor regeringen havde sine første nedskæringsforslag klar på voksen- og efteruddannelsesområdet, og her i efterårssæsonen, senest med en meget stor principiel forespørgselsdebat i går omkring regeringens samlede nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet. Det er også nødvendigt, fordi det her rammer kernen i den måde, hvorpå vi har skabt et meget fleksibelt arbejdsmarked, hvor det på den ene side er let at hyre og fyre folk, noget, der måske ikke lyder særlig socialdemokratisk, men det er jo på den anden side kompenseret af en øget sikkerhed, fordi der er nogle rigtig gode muligheder for, at man kan blive omskølet til andre job, og det har været en ordening, som alle på arbejdsmarkedet har værdsat højt. Det giver nemlig den fleksibilitet for både arbejdsgivere og lønmodtagere, at man har mulighed for at komme videre på trods af økonomisk krise.

Derfor er det jo endnu mere absurd, at det i en situation, hvor der er en økonomisk krise, er lige præcis her, hvor regeringen og Dansk Folkeparti vælger konsekvent at skære ned, nemlig på voksen- og efteruddannelsesområdet. Det forslag, som vi behandler i dag, er endnu en del af det, og det er, at man åbenbart synes, at det er helt forkert, hvis voksne har lyst til at videreuddanne sig. Og der er i høj grad brug for, at voksne videreuddanner sig, hvis de ikke fik det gjort, mens de var unge. Det er en mulighed for, at man kan videreuddanne sig, både inden for det private og det offentlige jobmarked, hvor man kan få det, der hedder SVU, voksen-SU, og hvor man tidligere – indtil det her forslag kom – har kunnet læse videre på det, der svarer til dagpengeniveau.

Jeg kunne forstå på Venstres ordfører, at det opfattede man som meget generøst. Men vi skal huske på, at det er voksne mennesker, der beslutter at gå ned fra deres faste, fulde løn til, hvad der svarer til dagpengeniveau, og det skal nu forringes yderligere til, at man kun får 80 pct. af dagpengeniveauet. Men ikke nok med det, den periode, hvor man kan læse på voksenuddannelsesstøtte, begrænses også. Man halverer den periode over et livsforløb. Hvor man tidligere kunne læse videre i løbet af 80 uger, altså over et helt livsforløb på arbejdsmarkedet, bliver det reduceret til kun at være 40 uger. Det giver en række begrænsninger for, at man kan omskole sig ved at tage en videregående uddannelse inden for et andet jobområde, hvor der rent faktisk er nogle muligheder for, at man kan blive ansat.

Vi har ganske svært ved at forstå logikken i det her nedskæringsforslag. Vi har nu heller ikke hørt særlig mange gode argumenter fra regeringen, og det kan jeg godt forstå. For hvis man læser det høringsnotat, som Undervisningsministeriet har sendt med, kan man jo se, at der er rigtig mange interesseorganisationer, ikke kun fra løn-

modtagerside, men i høj grad også fra arbejdsgiverside, der forholder sig til, at det her i hvert fald er den forkerte vej at gå, når der er økonomisk krise. Derfor vil jeg gerne læse nogle af de høringssvar op, og det her er taget direkte fra det høringsnotat, som ministeriet selv har sendt ud, altså en sammenfatning af, hvad de siger.

Hvis man tager FTF's svar, kan man se, at FTF mener, at forslaget vil medføre en voldsom opbremsning i voksnes kompetencegivende uddannelsesaktivitet. FTF anser det desuden for en alvorlig forringelse af voksnes muligheder for at videreudanne sig gennem livet, at genoptjeningsretten på videregående niveau ophører, og at det ikke længere er muligt at aftale orlov efter afskedigelse. Dansk Industri finder – for lige at have arbejdsgiversiden med – at en ned-sættelse af støttesatsen vil begrænse aktiviteten i uddannelsessystemet, og at det kan føre til, at opkvalificeringen af kortuddannede vil lide skade.

Nogle gange skulle man jo tro, at regeringen mener, at det, når man snakker videregående uddannelser, er alle, der vil opgradere sig til at tage en universitetsuddannelse. Men det er jo slet ikke det, det handler om. Det handler om hele viften af professionsrettede korte og mellemlange videregående uddannelser, som vi har et fælles politisk ønske om at langt flere kastede sig over, fordi vi har brug for det.

Til slut vil jeg bare nævne vismandsrapporten, som kom for et par uger siden. Her siger de økonomiske vismænd klart og entydigt, at der er ét meget stort problem, vi har i Danmark, og det er, at produktiviteten falder. Hvad skyldes det, at produktiviteten falder? Det er jo ikke, fordi vi ikke arbejder meget. Nej, og for hver eneste medarbejder, der får noget mere uddannelse, giver det øget produktivitet ude i virksomhederne, men det, der er det store problem, er, at der er for mange, der ikke har tilstrækkelige uddannelseskompetencer, især inden for det private erhvervsliv. Og det er det private erhvervsliv, som har kunnet bruge de her muligheder til at opgradere deres medarbejdere.

Vi forstår ganske enkelt ikke logikken bag dette forslag og hele den vifte af øvrige nedskæringsforslag, der er på voksen- og efteruddannelsesområdet, hvorfor vi selvfølgelig heller ikke kan støtte det.

Kl. 10:23

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 10:23

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Det er jo sådan, hver gang vi har et politisk emne i salen eller andre steder, at Socialdemokraterne argumenterer passioneret for, hvorfor lige netop dette område skal have flere penge, og det giver nogle udfordringer finansielt. Vi har jo en finanskrisen, hvor hver dansker bliver forgældet i år med ca. 16.000 kr., og hvis vi fortsætter den kurs, betyder det, at vi i fremtiden kommer til at bruge alle vores penge på at betale tilbage på vores statsgæld og betale renter af den.

Socialdemokraterne afviser jo generelt besparelser overalt. Kommunerne vil man ikke være med til at bede om at blive mere effektive; de beslægtet en meget stor del af det offentlige budget. Overførselsindkomsterne er også fredet, og derved kan vi heller ikke finde nogen penge der. Tilbage er der statens budget, og inden for det er der jo også nogle områder, som vi ikke vil røre ved; eksempelvis ønsker vi ikke at spare på vores soldater i Afghanistan.

Hvor vil Socialdemokraterne gå ind og finde de besparelser, som er nødvendige, når vi er i en situation, hvor vi bruger flere penge, end vi har?

Kl. 10:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:25

Christine Antorini (S):

Jeg vil henvise den konservative ordfører til at læse S og SF's samlede plan »En Fair Løsning« samt S og SF's fælles finanslovudspil, som vi har fremlagt. Det kender den konservative ordfører godt, og derfor vil jeg så svare på det, der har med det konkrete lovforslag, som vi behandler her, at gøre. Det er nemlig sådan, at S og SF i finanslovsforslaget afvikler de nedskæringer, som regeringen foretager på uddannelsesområdet.

Så noterede jeg mig, at den konservative ordfører – jeg opfatter det som en ros – sagde, at vi holdt passionerede indlæg om de nedskæringer, som regeringen laver på voksen- og efteruddannelsesområdet. Ja, det er passionerede indlæg, for vi mener, at det er fuldstændig forkert, og lad os bare holde os til et økonomisk perspektiv: Det er, fordi investering i uddannelse giver et afkast.

Det er bl.a. det, som de økonomiske vismænd også fremhæver i deres rapport. Hvis man skal sige det sådan bare som en tommelfingerregel, så betyder det, at for hver krone, vi investerer i uddannelse, giver det 10 kroners afkast til samfundsøkonomien. Det synes jeg at den konservative ordfører lige skulle tygge lidt på.

Kl. 10:26

Formanden :

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 10:26

Rasmus Jarlov (KF):

Jo, jo. Vi er jo enige om, at vi gerne vil investere i uddannelse, og derfor fastholder vi også sådan et niveau, at Danmark ifølge OECD, som er autoriteten på området, ligger nr. 5 i verden over de lande, som bruger flest penge på uddannelse. Men problemet er jo ikke, at Socialdemokraterne går ind og forsvarer et enkelt område, for det kan man godt forstå, hvis man prioriterer noget højt. Problemet er, at Socialdemokraterne ikke prioriterer, fordi Socialdemokraterne ønsker at bruge flere penge på samtlige områder.

Jeg har læst Socialdemokraternes »En Fair Løsning«s forslag, og jeg har set, at den politik, man lægger frem, er, at man i en tid, hvor vi har et rekordstort forbrug og et rekordstort statsunderskud, ønsker at bruge flere penge. Man vil forøge statsunderskuddet. En del af det, men ikke det hele, vil man finansiere ved at brandskatte vores erhvervsliv og vores borgere, så der bliver dårligere vilkår, for at vi kan være et rigt land, og derudover vil man fastholde et ekstremt højt offentligt udgiftsniveau.

Jeg savner nogle prioriteringer. Det er fint at gå ind og argumentere for, at man på det ene område ønsker flere penge, men når man gør det på samtlige områder, bliver det en smule useriøst.

Kl. 10:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:27

Christine Antorini (S):

Det er jo ikke overraskende, at Det Konservative Folkeparti og Socialdemokraterne ikke er enige om den økonomiske politik, der skal føres, og jeg vil så bare henvise den konservative ordfører til også at kigge på de 10 år, hvor der var en SR-regering op igennem 1990'erne, og hvor der blev ført en endda ekstremt ansvarlig økonomisk politik. På samme måde afspejler vores finanslovsforslag og »En Fair Løsning« det samme.

Men prioriteringerne er anderledes, og det er rigtigt, at vi her i krisen ved, at det er nødvendigt også at hæve nogle udvalgte skatter, at tage fra nogle erhvervsstøtteordninger, at tage fra nogle lukrative bankordninger, bl.a. for at finansiere en investering i uddannelse,

som vi mener er afgørende for, at Danmark kan komme ud af krisen, hvilket vi i øvrigt også får bekræftet af samtlige interessenter, også fra erhvervslivet, er nødvendigt.

Jeg vil så bare lige sige til den konservative ordfører, der henviste til OECD om uddannelsesniveaet, at vi sakker bagud hele vejen rundt. Vi er kommet ned på en 6. plads på OECD-ranglisten i forhold til folkeskolen på de mindste klasser; en 10. plads, når vi snakker om investeringer i folkeskolen til udskoling, dvs. de ældste klasser; og vi er gledet ned på en 17. plads i forhold til investeringer i ungdomsuddannelser. Og statsministeren fremhævede selv over for sit eget Vækstforum, at en af de ti største udfordringer var, at Danmark gled bagud i uddannelseskapløbet.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til fru Christine Antorini. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Lovforslaget er en del af regeringen og Dansk Folkepartis genopretningspakke, som der blev indgået aftale om i foråret for at betale den regning, som den økonomiske krise har efterladt i Danmark. Herudover skulle der findes 10 mia. kr., som skulle omprioriteres til andre formål, deriblandt uddannelse.

Regeringen foreslog, at de 10 mia. kr. skulle findes ved bl.a. at fastfryse overførselsindkomsterne, så bl.a. pensionisterne og de studerende ikke ville opleve en stigning i indkomsten de næste 2 år. Dansk Folkeparti syntes ikke, der var nok social balance i forslaget, hvorfor vi gik til forhandlingerne med henblik på at få netop det forhold ændret, og Dansk Folkeparti sikrede ved genopretningsaftalen, at overførselsindkomsterne for de økonomisk dårligst stillede ikke blev fastfrosset.

Pengene til denne sikring skulle imidlertid findes andre steder, og pengene hentes bl.a. ved at forkorte SVU-perioden, dvs. den periode, man højst kan modtage statens voksenuddannelsesstøtte i. Den nedsættes fra 52 uger til 40 uger på videregående niveau. Muligheden for at genoptjene SVU inden for en 5-årig periode bliver afskaffet. Som det sidste bliver støttesatsen for SVU nedsat, og det gælder til uddannelse på både det almene og det videregående niveau.

Selv om det hverken var en nem eller en særlig sjov opgave, gik vi fra Dansk Folkepartis side ind i forhandlingerne om genopretning af dansk økonomi, fordi vi er et ansvarligt parti, der ønsker, at der føres en ansvarlig økonomisk politik i Danmark. I en tid som denne må vi alle sammen holde for. Det er ikke populært, det ved jeg udmærket godt. Uanset hvilken regering der sad med flertallet, ville man ikke kunne komme uden om, at pengene skulle findes og regningen skulle betales. Den økonomiske krise har ikke kun været i Danmark, men også i resten af verden, og det er ansvarligt at sikre, at den regning, som krisen har efterladt, bliver betalt.

Jeg synes, det er interessant at høre fru Christine Antorini fra Socialdemokraterne tale om det her lovforslag nede fra salen. Jeg er for så vidt enig i, at det selvfølgelig ville være rigtig dejligt, hvis det var sådan, at vi havde råd til det hele i Danmark, hvis Danmark var én stor gavebod, men sådan hænger det desværre ikke sammen. Danmark og de danske skatteyderes penge, som altså kommer ned i statskassen, er ikke én stor gavebod. Jeg ville ønske, det var sådan, men det er det ikke, og derfor må vi også som ansvarlige politikere prioritere de skattekroner, som borgerne så hårdt har tjent, og som går til statskassen.

Det er bl.a. blevet sagt her fra talerstolen af fru Christine Antorini, at det er helt forkert, hvis voksne vil uddanne sig, altså som om det er regeringens og Dansk Folkepartis måde at argumentere på, at vi altså helt vil afskære folk fra at voksen- eller efteruddanne sig. Så-

dan hænger det altså ikke sammen. Selv om vi f.eks. begrænser antallet af uger, man kan læse en voksen- eller efteruddannelse på SVU m.v., jamen så har Danmark altså stadig væk et godt og fleksibelt system; det kommer vi ikke uden om. Det er ikke sådan, at vi fuldstændig nedslagter hele voksen- og efteruddannelsesområdet, men det er ofte de der toner, man hører fra venstrefløjen her i salen, og det synes jeg er smadderærgeligt, for det er en fuldstændig forkert argumentation, der bruges.

Man hører også fra fru Christine Antorini fra Socialdemokratiet, at regeringen og Dansk Folkeparti bruger nogle helt forkerte argumenter, eller at vi ikke havde nogen gode argumenter – jeg tror, det var sådan, det blev sagt. Der må jeg sige: Jamen det er klart, at fru Christine Antorini fra Socialdemokratiet ikke mener, at Dansk Folkeparti og regeringen har gode argumenter, for fru Christine Antorini er jo fuldstændig uenig i, at man overhovedet skal finde penge til den regning, som den økonomiske krise altså har efterladt. Sådan kan man diskutere så meget.

Socialdemokraterne vil åbenbart ikke være med til at sikre, at vores økonomi balancerer. Det er selvfølgelig ærgerligt. Men Dansk Folkeparti – og det gælder også for regeringens vedkommende, kan man sige, men først og fremmest Dansk Folkeparti, for det er det, jeg repræsenterer, når jeg står her – er et økonomisk ansvarligt parti, og derfor fører vi også en økonomisk ansvarlig politik og indgår økonomisk ansvarlige aftaler.

Kl. 10:33

Formanden :

Der er ønsket om korte bemærkninger. Først er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:33

Karsten Hønge (SF):

Jeg har lagt mærke til, at når man sådan holder tamtammøder i Dansk Folkeparti, kan man godt lide at udtale sig vældigt om de kortuddannede og udtrykke omsorg for dem. Jeg er nu nået frem til den konklusion, at det gør man, fordi den, man elsker, tugter man.

Mener man, at det her er omsorg for de kortuddannede, altså målrettet at gå efter dem, som har det sværest på arbejdsmarkedet, ved at ramme dem ved at forringe deres dagpengeregler og derefter også forringe deres muligheder for at komme videre på arbejdsmarkedet? Hvordan kan de her ting hænge sammen – andet end med et eneste ord, nemlig forræderi over for de kortuddannede fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 10:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:34

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Karsten Hønge siger, at vi holder tamtammøder. Jeg ved ærlig talt ikke, hvad tamtammøder er, men måske hr. Karsten Hønge kan fortælle det.

I forhold til omsorgen for kortuddannede har vi en stor omsorg for kortuddannede. Rent faktisk består vores folketingsgruppe, deriblandt mig selv, for en stor dels vedkommende faktisk af kortuddannede. Og vi begår ikke forræderi mod os selv. Som kortuddannet mener jeg ikke ligefrem, at Dansk Folkeparti begår forræderi mod mig. Det må jeg nok sige. Vi støtter de kortuddannede, og vi mener stadig væk, at de har nogle gode muligheder for lige netop at tage voksenuddannelse og efteruddannelse.

Det, som vi først og fremmest bekymrer os for, er, at den danske økonomi er sund. Den økonomiske krise har jo efterladt en regning på 24 mia. kr. Det kan vi ikke komme uden om. Den regning skal betales. Hvor er det, S og SF vil trylle pengene frem fra? Jeg ved

godt, at man har fremlagt en økonomisk plan, men den hænger jo ikke sammen. Den er underfinansieret, og det er ikke økonomisk ansvarligt.

Kl. 10:35

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:35

Karsten Hønge (SF):

Jeg hører fru Marlene Harpsøes svar her som en ren tilståelse af, at man blev nødt til at begå forræderi. Det er muligt, at man ikke brød sig om det. Det er muligt, man syntes, det var lidt træls, at man skulle til det, men tvunget af omstændighederne var man altså nødt til at begå forræderi mod de mennesker, som har det sværest på arbejdsmarkedet.

Er ordføreren ikke opmærksom på, at det her målrettet netop rammer de kortuddannede og målrettet rammer dem, der især er i Udkantsdanmark? Det er netop 3F'erne på Langeland, på Ærø, på Lolland og i Nordjylland, der bliver ramt af det her.

Så er det rigtigt nok, som fru Marlene Harpsøe siger, at det jo ikke er en gavebod, vi har – eller er det? Dansk Folkeparti mener samtidig, at det er de mest velhavende her i landet, der skal have skattelettelser, mens de kortuddannede i stedet for at blive hjulpet videre i arbejdslivet skal få lov til at få en lang næse.

Kl. 10:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:36

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg tilstår ikke noget som helst, for der er ikke noget forræderi at tilstå. Så ærlig er jeg. Men jeg anerkender også, at det her er et forslag, hvor vi finder nogle penge, hvor vi altså sparer. Vi finder nogle penge, som altså skal gå til at betale regningen for den økonomiske krise. Det er så meget, jeg vil tilstå. Vi må indrømme, at vi - og det er lige meget, hvilken stol vi sidder på her i Folketinget - ikke kan komme uden om, at regningen skal betales.

I Dansk Folkeparti mener vi, at alle skal holde for, altså at man ikke bare kan plukke en bestemt målgruppe ud og sige: Det er dem, der skal betale hele regningen på de 24 mia. kr.

Selvfølgelig er der, når man laver en aftale, nogle ting, man synes er mindre sjove end andre. Vi synes f.eks. i Dansk Folkeparti godt om, at man finder nogle penge på sådan noget som tolkebistand. Vi synes ikke, at det er det sjoveste at finde penge ved at skære ned i SVU'en. Men sådan er det. Vi er nødt til at føre en økonomisk ansvarlig politik.

Kl. 10:37

Formanden :

Så er det fru Christine Antorini, kort bemærkning.

Kl. 10:37

Christine Antorini (S):

Alle skal holde for, sagde Dansk Folkepartis ordfører. Det var den samme sætning, der gik igen, også i går, da vi havde den store debat om regeringens og Dansk Folkepartis nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet. Ja, hvis det bare var så vel, men det er jo ikke rigtigt at udlægge det, som om alle skal holde for. Der er nemlig en klar social profil i det, som Dansk Folkeparti igen og igen lægger stemmer til, og det er i det her tilfælde, at de, der har kortest uddannelse, rammes ekstra hårdt. Voksne, der har lyst til at efteruddanne sig til, sådan at de har en større chance for at få et andet job her under krisen, rammes også. Til gengæld har Dansk Folkeparti ingen

problemer med at have stemt for en række skattelettelser igennem alle de år, hvor Dansk Folkeparti har lagt de afgørende stemmer til regeringens politik.

Så ja, alle skal holde for, men hvorfor vil Dansk Folkeparti så ikke gøre noget særligt for dem, der har mest brug for hjælp? Jeg vil gerne bede ordføreren være konkret i forhold til det, det handler om, nemlig nedskæringer på voksen- og efteruddannelsesområdet. Det her rammer socialt skævt, nemlig dem, der har den korteste uddannelse.

Kl. 10:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:38

Marlene Harpsøe (DF):

Som jeg også var inde på i min ordførertale, gik Dansk Folkeparti til forhandlingerne med henblik på at få det forslag væk, som regeringen havde sat på dagsordenen, nemlig at der skulle findes 10 mia. kr. i kommunerne, hvilket ville gå ud over kernevelfærden, det kan vi vel ikke være så meget i tvivl om. Vi brød os ikke om det forslag, så vi gik til forhandlingerne med henblik på at få det fjernet. Og når man får fjernet det, så det altså ikke kommer til at gå ud over kernevelfærden, så det ikke kommer til at være sådan, at SU eller de andre overførselsindkomster bliver fastfrosset, er det jo klart, at man bliver nødt til at finde pengene et andet sted. Og ja, vi finder bl.a. nogle penge gennem det her lovforslag.

En økonomisk ansvarlig politik er det, vi fører, og vi har en klar social profil. Det er jo netop derfor, vi ikke ville være med til at finde 10 mia. kr. i kommunerne, hvad der ville gå ud over kernevelfærden. Jeg ville bare ønske, at Socialdemokraterne også ville være lidt økonomisk ansvarlige, men når det kommer til stykket, er man det jo ikke. Man har fremlagt en plan, »En Fair Løsning«, som er underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr. Det er ikke ansvarlighed.

Kl. 10:40

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:40

Christine Antorini (S):

Det er jo trist, at Dansk Folkeparti åbenbart ikke mener, at det er kernevelfærd, at man har muligheden for at uddanne sig som voksen her i Danmark. Sagen er jo den, at det er hele vejen rundt, Dansk Folkeparti lægger stemmer til, at der skal skæres i voksen- og efteruddannelsen. I Socialdemokratiet synes vi, at det er en del af kernevelfærden, ikke alene fordi det er dybt fornuftigt, at man kan uddanne sig videre igennem hele livet, men også fordi det er afgørende for at ruste virksomhederne til, at de kan klare den økonomiske krise og have de medarbejdere med de kompetencer, der skal til. Men det er så ikke en del af det, som Dansk Folkeparti mener er kernevelfærd, og derfor lægger man stemmer til de her massive nedskæringer, som rammer socialt skævt.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvorfor det så oven i købet også lige er blevet strammet her til sidst, sådan at Dansk Folkeparti også vil fjerne, at medarbejderne kan uddanne sig med SU i opsigelsesperioden, når medarbejderne er blevet op sagt.

Kl. 10:40

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:41

Kl. 10:43

Marlene Harpsøe (DF):

Uddannelse er også en del af kernevelfærden, synes jeg, og vi har jo også i Danmark et utrolig godt og udbygget uddannelsessystem, uanset om man vil tage en ungdomsuddannelse, en videregående uddannelse, eller om man vil tage en voksenuddannelse eller en efteruddannelse. Og sådan er det stadig væk efter det her lovforslag i dag – sådan er det stadig væk. Det er stadig væk en del af kernevelfærden, og det er også stadig væk noget, som vi prioriterer. Men det er selvfølgelig utrolig let for et parti som Socialdemokraterne at stå i salen og sige: Jamen vi betragter det som en del af kernevelfærden, så man må ikke finde en krone på området. Det er utrolig let, når man bare fremlægger en økonomisk plan, som er en stor gavebod, og som ikke engang er finansieret.

I den her plan, som Dansk Folkeparti er indgået i med regeringen, og som Kristendemokraterne har tilsluttet sig med finansloftalen for 2011, er hver en krone finansieret, og der må man bare sige, at det er den ikke i den plan, som Socialdemokraterne har fremlagt sammen med Socialistisk Folkeparti herinde i Folketinget.

Kl. 10:42

Formanden :

Så er der en kort bemærkning, og den er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:42

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil bare gerne have ordføreren fra Dansk Folkeparti til at bekræfte, at den ufaglærte eller lavtuddannede medarbejder, som er blevet fyret fra sin arbejdsplads, oplever, at Dansk Folkeparti, altså det parti, der påstår at kæmpe for de ufaglærte og for de lavtuddannede, først lægger stemmer til en halvering af dagpengeperioden og dernæst lægger stemmer til nogle meget, meget massive forringelser af mulighederne for omskoling.

Altså: Er det ikke korrekt, at hvis man står derude på den anden side af muren og er blevet fyret fra sit arbejde, man har ikke nogen uddannelse, og tænker, hvad ens muligheder kunne være, så er svaret, at man får massivt forringet sine muligheder for efter/videreuddannelse, fordi Dansk Folkeparti lægger stemmer til det her? For det her var jo ikke blevet til noget, hvis ikke det var for Dansk Folkepartis stemmer.

Kl. 10:42

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:42

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen har ret i, at der ikke var blevet fundet 24 mia. kr. til genopretning af dansk økonomi, hvis det ikke havde været for Dansk Folkeparti, altså hvis ikke vi havde lagt stemmer til det her. Det er ganske korrekt. Vi har det ikke sådan i Dansk Folkeparti, at vi går og ærgres os over de der politiske aftaler, vi har indgået. Så selv om vi selvfølgelig er ærgerlige over, at det er nødvendigt at finde 24 mia. kr., for det er jo smadderærgerligt, at der er kommet en finanskrisen, som har efterladt en regning, som skal betales, har vi det alligevel sådan i maven, at vi er økonomisk ansvarlige. Derfor indgår vi selvfølgelig også aftaler, som sikrer, at dansk økonomi er sund, og at dansk økonomi kan overleve den finanskrisen, der har været i Danmark.

Kl. 10:43

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Synes Dansk Folkepartis ordfører virkelig, at det er fremsigtet, og at det er at sikre fremtiden, når man forringer mulighederne for de lavtuddannede og ufaglærte for at efter/videreuddanne sig i en situation, hvor intet – intet – tyder på, at antallet af ufaglærte arbejdspladser i Danmark vil stige i fremtiden? Synes man i Dansk Folkeparti virkelig, at det er klogt og fremsynet og fremtidssikrende, at man i en situation, hvor de ufaglærte bliver fyret, skærer ned på deres muligheder for at efter/videreuddanne sig, så de rent faktisk kan tilpasse sig de krav, fremtidens arbejdsmarked stiller? Hvad er det langsigtede i det?

Kl. 10:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:44

Marlene Harpsøe (DF):

Det langsigtede er, at vi genopretter dansk økonomi. Hvis vi ikke genopretter dansk økonomi nu, er det os unge, herunder fru Johanne Schmidt-Nielsen og jeg selv, som jeg ved er nogle af de yngste her i Folketinget, og fremtidens generationer af unge, som altså kommer til at betale en regning, som er væsentlig højere end den, vi betaler i dag. Vil man betale regningen nu, hvor den kommer, eller vil man bare lade stå til og måske stifte yderligere gæld? Nej, det mener jeg ikke er ansvarligt at gøre. Sådan er det jo også, når det er, vi hver især kigger på vores husholdningsbudget derhjemme. Hvis jeg ser, at mine udgifter er steget, måske fordi jeg har et barn, der skal i daginstitution, vil det altså betyde, at jeg er nødt til at finde nogle penge, så det er, at jeg kan betale kommunen for den kerneydelse. Hvad gør jeg så? Så må jeg måske se på, om jeg egentlig har behov for det der ugentlige blad, som jeg køber nede i kiosken, altså på, hvor jeg så kan finde pengene henne. Og sådan er det, lige meget hvor i det danske samfund og lige meget hvilket husholdningsbudget der er tale om. Man er nødt til at finde de penge, man kan ikke få det væk ved at forgælde sig.

Kl. 10:45

Formanden :

Så er der korte bemærkninger. Det er fra fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 10:45

Anna Kirsten Olesen (S):

Tak for det. Dansk Folkepartis ordfører siger, at de er økonomisk ansvarlige, at de skal bruge skattekroneerne rigtigt, og at det ikke er en gavebod. Jeg skal garantere for, at de, der går derude, de kortuddannede og de ledige, heller ikke føler, at det her er en gavebod, når man sparer på deres uddannelse. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti, om de ikke er enige med Socialdemokraterne i, at vejen til vækst er at uddanne danskerne bedst muligt.

Kl. 10:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:46

Marlene Harpsøe (DF):

Vejen til fremtiden – og det tror jeg slet ikke at vi kan være i tvivl om – er uddannelse, og det er mere uddannelse. Det kan vi absolut ikke være uenige i, men samtidig må vi vel også bare anerkende, at der altså har været en økonomisk krise hen over Danmark, og den har efterladt en regning på 24 mia. kr. Den regning vil Dansk Folkeparti hellere have bliver betalt lige nu og her, så vi har altså lavet en genopretningsaftale, hvor det ikke kun er voksen- og efteruddannel-

se, der så at sige bliver ramt, men det er en lang række områder. Jeg har bl.a. også omtalt tolkebistand tidligere. Det er en masse områder, hvor man siger, at alle må holde for, og det er selvfølgelig hverken en særlig nem eller sjov opgave, men det skal ske, for ellers bliver regningen bare udskudt, og så bliver det de fremtidige generationer af unge, som kommer til at sidde med regningen, der bliver endnu større. Det synes jeg ikke er ansvarligt. Jeg synes hellere, man skal betale den regning, man har, nu og her.

Kl. 10:47

Formanden :

Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 10:47

Anna Kirsten Olesen (S):

Jamen med hensyn til dem, der nu er blevet arbejdsløse, og som har det rigtig svært, er det jo ikke sikkert, at de i forvejen har råd til at købe det ugeblad, som ordføreren talte om før. Er ordføreren enig med mig i, at de vil rammes ekstra hårdt – 500 kr. her og 500 kr. der betyder rigtig meget for mennesker, som har lidt i forvejen. Er ordføreren enig med mig i det?

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Marlene Harpsøe (DF):

Folks budgetter rundtomkring og indtægter og det ene og andet er jo meget forskelligt. Det kommer helt an på familiens indkomst, husstandens indkomst, hvor mange børn man har, hvor meget man får i børnefamilieydelse, og der er rigtig, rigtig mange ting, så jeg kan slet ikke svare på, hvorvidt nogle har råd til at købe ugeblade eller ej. Det var sådan set bare et eksempel på, hvordan og hvorledes man må kigge på sit husholdningsbudget, hvis man har nogle uforudsete udgifter, for at få dem betalt.

Men vi kommer ikke uden om, at den økonomiske krise altså også har været over Danmark, og at der er en regning, der skal betales. Jeg bryder mig ikke om, at vi skal skubbe regningen videre til de fremtidige generationer af unge. Det bryder jeg mig ikke om. Jeg vil gerne have, at regningen bliver betalt her og nu, for det er økonomisk ansvarligt.

Kl. 10:48

Formanden :

Tak til fru Marlene Harpsøe, der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Karsten Hønge som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Her til morgen diskuterede jeg med mine børn ved morgenmaden, hvad der nu skulle ske i dag. Jeg fortæller så, at vi skal diskutere nogle massive nedskæringer på uddannelserne. Og det er altså nogle børn, der i vores område på Fyn udmærket kender navnene på Lindø, Damixa, Wittenborg og andre virksomheder, som er lukket. Så siger den mindste på 10 år: Jamen bliver det så ikke meget sværere for dem at finde arbejde bagefter? Det kan de ikke være bekendt. Jeg synes, at det meget kort var både en god analyse og en meget præcis konklusion.

Da Lindø lukkede, fik de jo besøg af ministre og politikere fra hele landet. Der blev slået ud med armene og afgivet løfter om, at nu skulle man nok tage fat, og man lovede medarbejderne, at de kunne komme videre. De løfter, der blev givet dengang, er nu erstattet af

nedskæringer, nemlig ved at man nu forsøger på at spænde ben for de voksne, der vil videre.

Så i stedet for at beundre viljen hos de her lønarbejdere til at prøve noget nyt, beundre viljen til, at de faktisk er klar til at omstille sig, er klar til under uddannelse at lade hele deres families levefod tage et stort skridt nedad ved fremover at skulle leve af SVU eller senere af SU, ja, så giver man dem en tackling. Vi burde beundre den her lyst og den her vilje til faktisk at ville risikere noget. Men i stedet synes regeringen og Dansk Folkeparti altså, at de skal tackle bagfra på trods af alle løfter. Og det kan de, som min mindste søn siger, bare ikke være bekendt.

Man kan sige meget om Fyens Stiftstidende, men røde lejesvende er de nu aldrig blevet beskyldt for at være. De bragte her for nylig en leder, hvori de sluttede af med at skrive:

Måske er det på tide, at regeringen selv kommer på efteruddannelse. Emnet kunne passende være, hvordan man opnår troværdighed og respekt uden at love for meget.

Jeg har også bemærket, at Odenses borgmester, Anker Boye, har sendt os et brev, hvor han skriver, at han undrer sig over, at al den her interesse for Lindø og de arbejdsløse nu bliver erstattet af nedskæringer – oven i købet nedskæringer, der giver de rene vilkårligheder for de fyrede på eksempelvis Lindø, hvor der kan være 278.000 kr.s forskel på, om man var blandt de første, der blev fyret, eller blandt dem, der nu er på det sidste hold.

Vejleder på VUC Fyn, Thormod Kaae, der jo i det daglige arbejder med de fyrede fra Lindø, har til Fyens Stiftstidende sagt:

Det er med hovedet under armen, at de har besluttet det. Man går ind og ødelægger en god aftale for kortuddannede, som vi har mange af.

Derfor vil jeg egentlig godt gentage fra en tidligere debat, vi har haft, om nedskæringer på voksen- og efteruddannelse, at af alle kortsigtede, perspektivløse, reaktionære forslag tager de her forringelser førstepræmien i skinbarlig dumhed, for det er en vækstdræber, når man går ind og forringer mulighederne for at omstille sig til de nye krav, der bliver stillet på arbejdsmarkedet. Derfor er det jo også, at vi ser en fælles front mellem arbejdsgivere, uddannelsesinstitutioner og fagforeninger med hensyn til at afvise de her nedskæringer.

Om 10 år vil vi have et massivt overskud på ca. 90.000 ikkefaglærte, til gengæld vil vi stå og mangle ca. 50.000 faglærte, og der er jo kun en vej at gå, og det er uddannelse. Svaret på den udfordring, vi står over for, er altså mere uddannelse og ikke mindre uddannelse.

Danmarks styrke er jo i høj grad det fleksible, omstillingsparate arbejdsmarked. Det er bare ikke kommet af sig selv. Det skal hele tiden holdes ved lige, og det skal hele tiden smøres, og det skal bl.a. smøres med uddannelse. Det, vi oplever, er, at virksomhederne flytter job i de her år. Til gengæld kan vi se, at voksen- og efteruddannelse flytter mennesker.

SF vil få Danmark ind på et vækstspor ved at satse massivt på uddannelse. Det gælder på ungdomsuddannelserne, hvor vi nu desværre kan se, at vi er bombet ca. 10 år tilbage, i forhold til hvor mange unge der gennemfører en ungdomsuddannelse, men i høj grad også for at give bedre muligheder for efteruddannelse.

De nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti foreslår, giver et stivfrossent arbejdsmarked, faldende produktivitet, dårligere konkurrenceevne for erhvervslivet og masser af knuste drømme hos de lønarbejdere, som i første omgang fik den mindste bid af kagen, da der blev delt uddannelse ud. Det er de mennesker, som jo ofte med et hårdt fysisk arbejde har bidraget til samfundet. Det er mennesker, som samfundet faktisk står i gæld til, og modsat regeringen og Dansk Folkeparti glæder SF sig over hver eneste, der går i gang med en uddannelse.

Formanden :

Tak til hr. Karsten Hønge, der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:53

Kl. 10:54

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget om at nedsætte den støtte til uddannelse, som voksne i arbejde kan modtage.

Besparelserne betyder selvfølgelig, at der er lidt færre penge til voksen- og efteruddannelse, men det er vigtigt at understrege, at Danmark stadig væk vil ligge meget højt i forhold til andre lande. På voksen- og efteruddannelsesområdet ligger vi med et meget højt udgiftsniveau, og hvad angår uddannelse som helhed, ligger Danmark også meget højt, på en femteplads, med hensyn til den andel, vi bruger på uddannelse, ud af vores bruttonationalprodukt. Det er en flot placering, som vi er stolte over at fastholde. Vi er stolte over, at vi kan undgå de meget store besparelser, som man ser rundt omkring i verden. I England hæver man eksempelvis betalingen, således at det kommer til at koste 80.000 kr. at gå på universitetet, og i en lang række andre lande er der også meget store besparelser på uddannelsesområdet. Det undgår vi i Danmark, og det kan vi undgå, fordi vi har ført en ansvarlig økonomisk politik.

Jeg vil godt understrege, at den eneste grund til, at der overhovedet foregår nogle justeringer af budgetterne på uddannelsesområdet, er den økonomiske situation. Det er derfor, vi bruger meget tid i debatten her på at forklare de økonomiske forskelle mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti og oppositionen. Det er ikke, fordi vi synes, det er morsomt, at vi ikke har uanede ressourcer til uddannelse, og at vi ikke bare kan forøge budgetterne. Vi står i den situation, at der er flere og flere, der tager en uddannelse i øjeblikket. Det er en succes for regeringens politik, og det er vi glade for, men det betyder selvfølgelig også, at når der bliver udløst penge pr. studerende, kommer vi til at bruge væsentlig flere penge på uddannelse, hvis ikke vi justerer på de takster, som man kan modtage efter.

Det er vi så nødt til at gøre, ikke fordi vi ikke gerne bare ville bruge endnu flere penge – det ville vi selvfølgelig meget gerne, hvis de voksede på træerne, og hvis vi ikke havde så stort et statsunderskud, som vi har i øjeblikket – men vi er tvunget til på grund af de økonomiske realiteter at justere på udgifterne. Det går ikke, at vi fortsætter med et statsunderskud, som betyder, at hver dansker i år får en gæld på 16.000 kr., fordi vi bruger flere penge, end vi får ind.

Der kunne være forskellige måder at prioritere på, hvor man skulle finde de besparelser, som er nødvendige. Hvad angår de offentlige udgifter som helhed, har vi jo tre niveauer. Vi har staten, vi har regionerne, og vi har kommunerne. Regionerne er højt prioriteret. Det er der, sygehusene ligger, og der har ikke været noget politisk ønske fra nogen partier om at skære ned på det område. Kommunerne foreslog regeringspartierne oprindeligt skulle spare ¾ pct., en meget lille besparelse, men det ville have betydet rigtig meget for, hvor mange penge vi skulle spare på de øvrige områder, hvis vi havde gennemført den besparelse. Der lød et ramaskrig, også fra oppositionen, og det blev taget af bordet.

Så har vi statens budget tilbage. Inden for statens budget har vi overførselsindkomsterne, som fylder det meste, og her er der ingen politisk vilje til at skære. Det Konservative Folkeparti har påpeget, at vi eksempelvis kunne afskaffe efterlønnen, dvs. frigøre 18 mia. kr. netto, også når vi har taget højde for, at der var nogle, som vel skulle have en anden form for offentlig ydelse, hvis vi afskaffede efterlønnen. Det er der ikke vilje til. Oppositionen ønsker ikke at røre ved det, ønsker heller ikke at røre ved andre overførselsindkomster og

har også været imod den dagpengereduktion, som vi har fået gennemført.

Tilbage er der meget lidt, vi faktisk kan røre ved, når vi skal finde pengene, og der er det sådan, at uddannelse udgør en meget stor andel, desværre, af statens budget – eller ikke desværre, det er vi sådan set glade for, men når man kigger sådan økonomisk på det og vi skal finde nogle penge, er det et problem, at uddannelse er et af de få områder, der er tilbage, når der er så mange andre hellige køer inden for de offentlige udgifter.

Så det, jeg savner, når man sætter sig op imod de her besparelser på voksen- og efteruddannelsesområdet, er simpelt hen, at man går ind og påpeger, hvor det så ellers er, at man vil finde pengene. Vil man fortsætte med at forgælde Danmark – er det det, man vil? Skal vi fortsætte med at opbygge en statsgæld, som betyder, at de fremtidige generationer skal bruge alle deres ressourcer på at betale af på statsgælden og have store renteudgifter – er det det, man ønsker?

Ønsker man, at vi skal hæve skatterne endnu mere? Vi har i forvejen verdens suverænt højeste skattetryk, men man forstår jo, at oppositionen mener, at en del af løsningen er at brandskatte virksomheder og borgere endnu mere, således at Danmark kan blive et fattigere land og ende som et land ligesom Spanien i mellemklassen, i stedet for at vi bevarer vores velstand. Et det det, man ønsker? Jamen det er jo fair nok, men vi må have nogle klare prioriteter. Det nytter ikke noget, at man stiller sig frem og blot er imod enhver besparelse, uden at man angiver, hvor man ellers ville finde pengene.

Kl. 10:59

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger. Først er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 10:59

Karsten Hønge (SF):

Se, der er i hvert fald en beskyldning eller et kritikpunkt, som De Konservative vil slippe for fra min side af. Ligesom jeg hos Dansk Folkeparti mener at kunne se et klart forræderi over for de kortuddannede, så ville jeg aldrig drømme om at beskyldte Det Konservative Folkeparti for det, for de har aldrig nogen sinde sagt, at de bekymrede sig for de kortuddannede. De har aldrig nogen sinde vist nogen som helst omsorg for de mennesker, der har det sværest på arbejdsmarkedet, så forræderi er der ikke tale om. Man holder fast i alt tid bare at have omsorg for de bedst stillede og de mest velhavende.

Derfor vil jeg også finde en lidt anden vej ind til et spørgsmål til hr. Rasmus Jarlov. Hvad siger ordføreren til den massive afvisning af de her nedskæringer, som kommer fra Dansk Erhverv og fra Dansk Industri, hvor de kan pege på, at det her vil føre til en faldende produktivitet og til, at konkurrenceevnen bliver presset?

Kl. 11:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:00

Rasmus Jarlov (KF):

Det er jo rent spil for galleriet, for hr. Karsten Hønge stillede mig nøjagtig det samme spørgsmål i går. Jeg svarer gerne på det på samme måde, som jeg gjorde i går, da vi havde forespørgselsdebatten, nemlig at der altid er kritik, når der bliver lagt nogle besparelsesforslag på bordet. Hvis vi, hver gang der kom en kritik, skulle opgive at prioritere offentlige midler, så kunne vi ikke få statsbudgettet til at hænge sammen. Så det er forudsigeligt, at der kommer kritik fra de folk, der mister nogle penge, når statstilskuddet bliver mindre – og sådan er det.

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:00

Karsten Hønge (SF):

Ja, det var rigtigt, hvad ordføreren sagde. Det er den samme varme luft, vi får i dag, og det er selvfølgelig altid godt at varme sig lidt på en kold efterårsdag.

Det handler jo ikke kun om, at nogle åbenbart fuldstændig tanke-tomme arbejdsgiverorganisationer bare vil forsvare deres egne interesser her. Det handler om substansen i det, at de mener, at det her presser produktiviteten, at det presser konkurrenceevnen, og at det ikke kun er et spørgsmål om, at folk taber nogle penge. Det er jo et spørgsmål om, om ordføreren ser uddannelse som en investering i fremtiden, i stedet for at man bare ser det her som en eller anden kortsigtet besparelse, man kan høste her og nu.

Så vil jeg også sige om De Konservatives konstante forslag om, at man bare skal afskaffe efterlønnen: Jamen er det ikke sådan, at De Konservative også er bundet af et forlig på det område? Ordføreren siger, at oppositionen ikke ønsker at røre ved efterlønnen, men er De Konservative ikke selv bundet af et forlig, og kan De Konservative overhovedet røre ved efterlønnen, om jeg så må sige? Er det her ikke udtryk for, at netop De Konservatives troværdighed ved hele tiden at bringe efterlønnen i spil, på trods af at man er bundet af et forlig, dykker med samme hastighed som de opinionstal, der er for De Konservative?

Kl. 11:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:01

Rasmus Jarlov (KF):

Jo, vi har indgået et forlig om efterlønnen, som vi selvfølgelig står ved, i og med at det ville være fuldstændig udsigtsløst at hoppe ud af et forlig, når det bare ville betyde, at der alligevel ikke ville ske nogen ændringer – for der er jo ikke noget flertal for det. Men den dag, hvor SF og Socialdemokraterne kommer og siger, at nu er de klar til at afskaffe efterlønnen, bliver vi rigtig glade, og så kan vi godt opsi-ge det forlig sammen og lave et nyt. Så det er en mulig vej, det er helt sikkert.

Med hensyn til det her tab af produktivitet, som skulle komme, fordi vi justerer på de udgifter, vi har til voksen- og efteruddannelse, vil jeg sige, at Danmark stadig ligger meget, meget højt i forhold til andre lande, og derfor stiller vi os ikke dårligere i forhold til andre lande og konkurrencesituationen ved at lave de her besparelser. Justeringen er jo ikke større, end at det udgiftsniveau, som vi kommer ned på, betyder, at vi stadig væk ligger over det niveau, som vi lå på i 2002, og stadig langt, langt over det niveau, som vi havde under SR-regeringen.

Kl. 11:03

Formanden :

Så er det fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 11:03

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg hører, at den konservative ordfører er meget optaget af økonomi. Jeg kan berolige den konservative ordfører med, at det er vi også hos Socialdemokraterne. Vi er faktisk så optaget af det, at noget af det, vi med interesse arbejder med, er, hvor meget samfunds-mæssigt afkast der er, når man investerer i uddannelse.

Anerkender den konservative ordfører, at der er en direkte sammenhæng, nemlig at jo mere vi investerer i, at flere får en uddannelse – og det er på alle niveauer, herunder også at voksenuddannelses- og efteruddannelsessystemet kan bruges til at give mere uddannelse – desto større direkte samfundsøkonomisk afkast er der? Tømmelfin-gerreglen er, at det, for hver krone man investerer i uddannelse, gi-ver 10 kr.s afkast i forhold til samfundsøkonomien. Det vil sige, at det er direkte i forhold til det, som vi er meget optaget af, og som jeg også anerkender at De Konservative er optaget af. Men de vælger altså at prioritere helt anderledes.

Kl. 11:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:03

Rasmus Jarlov (KF):

Vi er meget optaget af, at vi skal have et vidensamfund, og derfor ærgrer det mig jo også, at Socialdemokraterne ikke vil være med til at prioritere, således at man kunne frigøre midler, så vi ikke var nødt til at gennemføre de her besparelser. Men vi må konstatere, at det ønsker Socialdemokraterne og oppositionen ikke at være med til.

Det, som vi ikke kan acceptere, er, at vi bruger flere penge, end vi har. Uanset hvor godt man kan argumentere for sin sag, og uanset hvor godt man kan argumentere for, at det her område er vigtigt, og at det her område også er vigtigt, så er der nødt til at være balance på statsbudgettet. Det har vi ikke i øjeblikket. Det er ikke, fordi der er blevet ført en uansvarlig økonomisk politik fra regeringens side, for den har været overordentlig sparsommelig, og det er også sådan, at vi har et mindre statsunderskud end næsten alle andre lande i verden, men vi har altså et statsunderskud på grund af finanskrisen. Og der er man nødt til at sætte tæring efter næring. Jeg ved godt, at det er et begreb, som ligger fjernt fra socialdemokratisk tankegang, men det holder vi altså fast i.

Men den dag, Socialdemokraterne kommer og siger, at de gerne vil kigge på, om kommunerne kan blive lidt mere effektive, og at de gerne vil kigge på overførselsindkomsterne, så kunne det være, at vi kunne prioritere, således at der blev flere midler til uddannelse.

Kl. 11:05

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 11:05

Christine Antorini (S):

Vi er også optaget af, hvordan kommunerne kan blive mere effektive, og jeg vil bare gerne opfordre den konservative ordfører til at læse S og SF's to planer, nemlig »En Fair Løsning« og finanslovudspil-let, for deri bliver der faktisk også hentet en besparelse på effektiv-i-tering i kommunerne. Det er bare for at slå hul på det der utal af my-ter, der kommer fra regeringens side, hver gang vi snakker generel økonomisk politik. Men det er rigtigt, at vi jo så prioriterer forskel-ligt i forhold til hovedpunkterne.

Vi mener, at vi er nødt til det, fordi krisen er så stor, bl.a. på grund af den politik, som regeringen har ført. Det er ikke det hele, men også på grund af regeringens politik, hvor der er blevet givet rigtig mange milliarder i skattelettelser. Og så ved jeg godt, at vi nu får den samme smøre om, at det er fuldt finansieret. Ja, i 2019. Men det er altså nu, vi står og skal investere i uddannelse, for at det har en effekt direkte på det arbejdsmarked, der forhåbentlig kommer mere gang i om nogle år.

Derfor vil jeg spørge De Konservative, om ordføreren stadig væk mener, at virksomhederne nu bare vil spekulere i det, altså at det er grunden til, at man fjerner SVU'en i opsigelsesperioden. Det er jo det, vi diskuterer i den her debat, altså SVU'en. Den skal også fjer-

nes, fordi arbejdsgiverne ellers vil spekulere i det. Det sagde den konservative ordfører i går. Mener den konservative ordfører også det i dag?

Kl. 11:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:06

Rasmus Jarlov (KF):

Det sagde jeg ikke i går. Jeg sagde, at der var et problem med den måde, som systemet er opbygget på, altså at man kan lave en lang opsigelsesperiode. Det betyder så, at man i virkeligheden kan opsig folk hurtigere, fordi man har en forventning om, at staten vil betale for, at de så uddanner sig efterfølgende. Den konstruktion synes vi ikke er hensigtsmæssig.

Jeg understregede også i går, at jeg ikke har kendskab til konkrete eksempler på, at der er blevet spekuleret i det, men konstruktionen er ikke hensigtsmæssig. Det er hensigtsmæssigt, at vi har klare linjer, og at opkvalificeringsindsatsen efter opsigelse ligger i Beskæftigelsesministeriet.

Jeg har læst »En Fair Løsning«. Jeg er ikke imponeret af den finanspolitik, der bliver lagt frem fra Socialdemokraternes side, hvor man vil brandskatte virksomheder og borgere med over 30 mia. kr. ekstra og ødelægge vores velstand på den måde, samtidig med at man vil forøge statsunderskuddet. Og så er der myten om de ufinansierede skattelettelser. Jeg har sagt det før: Jeg ville ønske, det var rigtigt, at vi havde lavet store skattelettelser. Jeg mener, at det er forkert. Vi har verdens højeste skattetryk i Danmark. Vi skal holde os til fakta, og det er, at skattereformen har været finansieret.

Kl. 11:07

Formanden :

Tak til hr. Rasmus Jarlov. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Erika Lorentsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg gøre rede for Det Radikale Venstres indstilling.

Vi har haft et godt uddannelsessystem til at skabe muligheder for livslang uddannelse. I Det Radikale Venstre mener vi, at alle bør have ret til en gratis kompetencegivende uddannelse. Dernæst bør vi sikre os relevante muligheder for, at medarbejdere kan skifte spor i deres arbejdsliv, og muligheder for, at ufaglærte medarbejdere kan opnå uddannelse i deres voksenliv, bl.a. ved at kunne optjene mulighed for at deltage i uddannelse med statens voksenuddannelsesstøtte på videregående niveau – altså SVU'en – og at kortuddannede medarbejdere kan få mulighed for at øge deres kompetencer.

Bespærelserne og stramningerne i VKO's såkaldte genopretningspakke og i finansloven for 2011 spolerer de muligheder. Det bliver ikke muligt, at man på rimelige vilkår kan tage en kompetencegivende uddannelse som voksen, hvis det ikke er lykkedes for en som ung.

SVU'en til fagspecifikke kurser afskaffes fra 2012. Det var ellers en del af trepartsaftalen fra juli 2008 mellem regeringen, KL, Danske Regioner, FTF og LO, som alle var enige om behovet for at øge aktiviteten på netop de fagspecifikke kurser. Men det er man åbenbart ikke enige om længere, og der er ikke anden begrundelse end et behov for at spare på uddannelsesmulighederne. Det er kortsigtet og uklogt, og det forringer Danmarks muligheder for at komme ud af krisen gennem øget produktivitet og opkvalificering af medarbejdere.

OECD anbefaler lande, der vil spare på de offentlige budgetter, at de friholder uddannelse og forskning for besparelser. I Det Radikale

Venstre er vi enige med OECD, og vi kan derfor ikke støtte lovforslag nr. L 41.

Kl. 11:09

Formanden :

Tak til fru Erika Lorentsen. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:10

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøes, bemærkning om, at det her jo svarer til, at man går budgettet igennem og ser, om der er et ugeblad, man kan skære fra, viser et eller andet om, hvor fuldstændig lidt kontakt med virkeligheden de har i Dansk Folkeparti. Hvor er det pinligt! Vi taler om voksne menneskers muligheder for efteruddannelse, og så tillader Dansk Folkepartis ordfører, som har lagt stemme til de her massive forringelser, sig at stå her på talerstolen og sige: Jamen det er jo, ligesom hvis man sidder og kigger på husholdningsbudgettet, og så må man skære ugebladet fra. Det er voksne menneskers mulighed for at kunne finde en plads på det danske arbejdsmarked i fremtiden, vi taler om.

Det her er noget af det mest ufornuftige, jeg har set meget længe fra denne regering, for vi står i en situation, hvor tusindvis af mennesker har mistet deres arbejde. Det er mennesker, som har knoklet hver dag, og som har betalt deres skat, men deres arbejdsplads er blevet nedlagt. Det er mennesker, som har fået meget, meget lidt ud af det danske uddannelsessystem, for enten er de ufaglærte, eller også har de meget lidt uddannelse. Hvad får de af regeringen og Dansk Folkeparti? De får to ting: De får en halveret dagpengeperiode, og de får en forringet mulighed for at videreudanne sig. Der er som bekendt intet, der tyder på, at der i fremtiden vil komme flere ufaglærte job i Danmark – intet. Alligevel tillader man sig fra regeringen og Dansk Folkepartis side at skære ned på de her menneskers mulighed for at uddanne sig og tilpasse sig arbejdsmarkedet.

Jeg må sige, at det er et ubegavet forslag, det er et usympatisk forslag, og det er et helt ekstremt kortsigtet forslag. Det her er så kortsigtet. Det er uklogt af hensyn til den enkelte – det enkelte menneske, der er blevet fyret fra sit arbejde, og som nu bliver dårligere stillet i forsøget på at tilpasse sig de videre muligheder – og det er uklogt i forhold til vores samfundsøkonomi.

Nu har vi flere gange hørt de borgerlige sige, at regningen ikke skal sendes videre til børneværelset, men hvis man ikke gør noget ved, at der er en stor gruppe af ufaglærte mennesker i vores samfund, der ikke kan få noget job, så bliver der sendt en stor regning videre til børneværelset. Hvis man ville gøre noget ved det, skulle man selvfølgelig sørge for at bruge den her situation på, at så mange som overhovedet muligt fik sig en uddannelse og tilpassede sig det nye arbejdsmarked.

Enhedslisten er imod det her forslag.

Kl. 11:12

Formanden :

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 11:12

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det. Jeg vil gerne takke Folketinget for førstebehandlingen af lovforslaget og give en særlig varm tak til det økonomisk ansvarlige flertal siddende ovre i højre side af salen.

Forslaget, vi behandler i dag, er jo en del af den genopretningspakke og det finanslovsforslag, som regeringen har lavet sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne med henblik på at

sikre sunde offentlige finanser, så vi kan sikre vores samfund også i fremtiden og har råd til velfærd også i fremtiden. Jeg ved godt, at det er yderst kompliceret for oppositionen at se, at der skal være sammenhæng mellem indtægter og udgifter, men det er imidlertid det, vi tilstræber med den stribe af forslag, som vi kører igennem Folketinget i øjeblikket, hvor vi justerer udgifterne på de enkelte offentlige områder.

Når man hører de indlæg, der har været til lovforslaget, må jeg konstatere, at man får det til at lyde, som om vi banker voksen- og efteruddannelserne helt tilbage til så lavt et niveau, som det var under den tidligere regering, men det er der jo slet ikke tale om. Det kunne vi ikke drømme om, for det var jo noget pauvert. Nej, det er faktisk sådan, at vi i 2007 brugte 5,5 mia. kr. på voksen- og efteruddannelse. I 2009 var det så vokset til 7,4 mia. kr. – det fik vi i øvrigt ingen ros for overhovedet fra venstre side af salen, for på det tidspunkt var vi nemlig også efter venstre side af salens opfattelse en nedskæringsregering. Men det gjorde vi altså, vi brugte næsten 2 mia. kr. mere på bare 2 år.

Så justerer vi i den måde, man kan få støtten på, for at fastholde et fortsat højt aktivitetsniveau, men dog med en lidt mindre betaling. Alternativet havde været, at vi havde sat et loft for, hvor meget man samlet kunne bruge på voksen- og efteruddannelse 2011; det har vi valgt ikke at gøre.

Men hvad er det for et niveau, som finanslovforslaget og genopretningspakken bringer os hen til? Ja, det vil ligge i størrelsesordenen – og jeg har selv regnet det ud, så det er med visse forbehold – 6,5 mia. kr. Det er altså fortsat 1 mia. kr. over 2007-niveauet, som på det tidspunkt var det år, man havde brugt allerallermest. Så behøver jeg heller ikke bruge mere taletid på at fortælle, hvor meget vi bruger på voksen- og efteruddannelse.

Resten af talen vil jeg faktisk bruge på at kommentere nogle af de indlæg, der har været. Jeg finder det f.eks. meget interessant, at fru Christine Antorini opfordrer den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov, til at læse Socialdemokraternes planer. Man kan jo sige, at det kunne formanden for Socialdemokraterne også selv starte med, da hun bl.a. på tv påstod, at statsministeren ikke talte sandt, da han refererede til fuldstændig korrekte tal fra hendes eget oplæg. Dermed en opfordring fra regeringens side til den socialdemokratiske ordfører om, at hvis hendes egen partileder sætter sig ind i planerne, vil vi også gøre os stor umage ovre på den anden side.

Man får svar, som man spørger. Og det er jo klart, at når man spørger dansk erhvervsliv, om de synes, det er sjovt, at der ikke bruges det samme i 2011, som der blev i 2010, på voksen- og efteruddannelse, er det da givet, at de svarer nej, og at de gerne havde set, at man ikke skar ned på det. Det ville jeg da også selv have svaret, for det er erhvervslivets ret at sige, hvad de mener de har brug for. Det er jo dejligt at høre venstrefløjen vise en omsorg for dansk erhvervsliv lige netop i denne sag, for på alle andre områder er man jo komplet ligeglad med, hvad Dansk Industri siger, hvad Dansk Arbejdsgiverforening siger, hvad Dansk Erhverv siger. Når de appellerer til, at der ikke kommer flere lovbestemte omkostninger på danske arbejdspladser, så vi taber job, som ryger til udlandet, er svaret: Lad os beskutte dem noget hårdere. Når vi ved, at vi skal kæmpe for at få de største talenter ind i dansk erhvervsliv for at klare os i en fremtidig konkurrence, hvad gør man så? Så foreslår man misundelighedsskatter, for man tåler ikke, at der er nogle, der yder og skaber vækst i det danske samfund. Nej, de må ud, må de. Når man hører på dansk erhvervsliv, hvad de siger, de har brug for, er det færre lovbestemte omkostninger og bedre mulighed for vækst i den private sektor. Hvad er svaret fra Socialdemokraterne og SF og Enhedslisten? Svaret er naturligvis nej. Den offentlige sektor skal ikke bremses i sin vækst, den skal vokse.

Jeg har haft interessante stunder her i salen på det seneste, og jeg erindrer bl.a. et spørgsmål, som hr. Rasmus Jarlov stillede til fru

Christine Antorini ved en tidligere lejlighed. Han spurgte til, hvis nu Socialdemokraterne skulle prioritere, om de så ikke havde bare et eneste forslag til, hvordan man kunne reducere i den offentlige sektor, så den ikke bliver ved med at vokse. Det er i forvejen verdens største og mest bekostelige offentlige sektor. Da var svaret, at Socialdemokraterne vil hæve erhvervsskatterne.

Jo, jo, der er stor sympati for dansk erhvervsliv på venstrefløjen, når det lige passer som hånd i handske ved en enkelt given lejlighed, men ellers giver man jo ikke fem flade øre for, hvad danske erhvervsledere siger i forhold til at skabe arbejdspladser i det danske samfund. Tak.

Kl. 11:18

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger, og det er fra fru Christine Antorini.

Kl. 11:18

Christine Antorini (S):

Jeg blev rost af den konservative ordfører for at have holdt en ordførtale med passion. Jeg vil da også gerne rose undervisningsministeren for at have holdt en afsluttende tale med passion, selv om jeg selvfølgelig undrer mig over, hvordan en undervisningsminister kan udleve så meget passion for et forslag, som simpelt hen bare er en ren og rå nedskæring af muligheden for at få voksen- og efteruddannelse. Men sådan er der åbenbart så meget, og det skal jeg jo ikke blande mig i. Jeg synes, det ville have været dejligt, hvis der var blevet kæmpet for et system, som alle ellers har værdsat meget, med den fleksibilitet i voksen- og efteruddannelsessystemet.

Jeg har et konkret spørgsmål til ministeren: Kan ministeren bekræfte, at der inden for de videregående efteruddannelser oftest kun er udbud af en bestemt uddannelse en eller to gange om året, og at det derfor i opsigelsesperioden rent faktisk er helt umuligt for en, der bliver afskediget, at kunne bruge de tilbud, med den nedskæring, der sker nu?

Kl. 11:19

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det kan jeg faktisk hverken af- eller bekræfte, for situationen er jo den, at det afhænger af, hvornår man siger op. Altså, hvis man er i gang med uddannelse, når man bliver opsagt, bliver man ikke omfattet af den del af forslaget, der gør, at man ikke længere kan få det i perioden inden for opsigelsesfristen. Så hvis man er i gang med uddannelse og det var en del af virksomhedens og medarbejderens prioritering, da man faktisk var ansat uden at være opsagt på den pågældende virksomhed, vil man fortsat kunne få uddannelse under det regelsæt, der ligger ovre hos mig. Men hvad angår de ledige i øvrigt, er det et andet regelsæt.

Men om denne opmærksomhed på mennesker, som står på kanten af deres job med risiko for at blive afskediget, kan jeg bare sige: Vi laver denne plan – og det er derfor, jeg taler passioneret for den – for at værne mod, at vi taber endnu flere arbejdspladser. Det er jo interessant nok at uddanne medarbejdere i danske virksomheder, og det vil vi fortsat gøre på et niveau, der er langt over det, SR-regeringen lagde ud med i sin tid. Men det afgørende for at uddanne medarbejdere er jo, at de pågældende medarbejdere har et job, og det er faktisk målsætningen med hele forslaget: at bidrage til, at vi har sunde offentlige finanser og har en sund dansk økonomi, så vi kan skabe rammerne for vækst, så der bliver arbejdspladser i det danske samfund, som bl.a. jo bidrager med skattepenge til at betale bl.a. for voksen- og efteruddannelse.

Kl. 11:20

Kl. 11:23

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 11:20

Christine Antorini (S):

Jeg vil gerne fortsætte med at være konkret, fordi undervisningsministeren gang på gang snakker generelt i stedet for konkret om, hvad konsekvensen af de lovforslag, som regeringen og Dansk Folkeparti vil vedtage på det her område, er. Det er jo rigtigt, at hvis man er i gang med efteruddannelsesforløb og så bliver opsagt, kan man gøre det færdigt. Men det er jo ikke det, der er sagens kerne. Sagens kerne er, at der desværre – på grundlag af krisen – er rigtig mange voksne, som bliver opsagt, uden at de er i gang med en efteruddannelse, men hvor de tidligere så havde mulighed for i opsigelsesperioden at få den efteruddannelse med voksenuddannelsesstøtte, sådan at de var parat til et nyt job. Det er det, der forsvinder.

Jeg vil spørge om det andet eksempel: Mener ministeren virkelig, det er rimeligt, at en, der bliver uddannet til pædagog – 25 år, uddannet som pædagog, har et helt arbejdsliv foran sig – skal have muligheden for at kunne efteruddanne sig med voksenuddannelsesstøtte begrænset til 1 uge om året? Det er jo konsekvensen af, at regeringen og Dansk Folkeparti nu vil begrænse muligheden for efteruddannelse over et helt livsforløb fra 80 ugers til kun 40 ugers efteruddannelse – 1 uges efteruddannelse med voksenuddannelsesstøtte om året til en pædagog. Er det det, som regeringen synes bare er alle tiders løft på voksen- og efteruddannelsesfronten?

Kl. 11:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, den måde, som Socialdemokraterne griber hele det her samfund an på – og retorikken omkring det – begriber jeg simpelt hen ikke. Jeg har også bemærket, at man i ordførertalerne herovre fra venstre side taler om, at det er de svageste, vi svigter her – det er de svageste. Jeg begriber det simpelt hen ikke. Vi taler om voksne beskæftigede mennesker på danske arbejdspladser i den offentlige sektor og i den private sektor. Jeg opfatter ikke store dele af den danske arbejdsstyrke som svage mennesker.

Nu går det så ligesom igen, at man ikke har større tillid til medarbejdere og virksomheder, end at hvis ikke det offentlige betaler det hele, kommer vi slet ikke – hehehe – for uddannelse er kun en investering for samfundet, skulle man tro, når man hører på venstrefløjen, det har slet ikke noget med den enkelte at gøre. Jo, det har ganske meget med den enkelte at gøre. Den enkelte har jo også en stor interesse i at investere i sig selv. Og 40 uger samlet på SVU er så et helt år, man kan uddanne sig på en forhøjet takst.

Prøv at se rundtomkring i omverdenen. Prøv at se, hvad man gør i udlandet i forhold til voksen og efteruddannelse. Der kender man slet ikke de begreber her. Så det er stadig væk et flot og favorabelt system, vi har i Danmark, men for ikke at skære hele aktiviteten væk f.eks. i slutningen af året – det kunne have været gjort ved at sætte et loft sammen med det ansvarlige flertal – har vi valgt at lave et regelsæt, som gør, at flest muligt fortsat kan komme ind på uddannelsesområdet med SVU og få voksen- og efteruddannelse.

Men jeg opfatter simpelt hen ikke den danske arbejdsstyrke som svag, så den heller ikke kan se nogen egeninteresse i at uddanne sig. Tværtimod ser jeg den som kompetent, dygtig, handlekraftig, man vil gerne noget derude, hvis bare man kan få lov at slippe for nye lovbestemte omkostninger.

Formanden :

Ja, der er yderligere ønsker om korte bemærkninger. Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:23

Karsten Hønge (SF):

Jeg ved ikke, hvornår ministeren har hørt ordet svag. Jeg kan i hvert fald med hundrede procents sikkerhed sige, at jeg aldrig har benyttet ordet svag om de mennesker, vi taler om her. Tværtimod opfatter jeg dem helt igennem som stærke mennesker. Det er mennesker, som har bidraget til samfundet gennem mange, mange år, ofte med et hårdt fysisk arbejde.

Nu er de oven i købet også så mentalt stærke, at de tør gå i gang med det eksperiment, det er at lægge deres liv om, sætte deres familiers levefod betragteligt ned i et stykke tid, for at de kan tilpasse sig de nye krav på arbejdsmarkedet. De her mennesker er gennemført stærke, og de har bidraget til samfundet. Men de kan være dårligt stillede uddannelsesmæssigt. De kan være svagt stillede i deres position i forhold til at kunne få et nyt job, fordi de fik mindst, da der blev delt uddannelse ud. Så de, der fik mindst, skal nu have lov til at betale regningen.

Er det ikke surt at være undervisningsminister i en situation, hvor ministeren er tvunget til at argumentere for, at uddannelse bare er noget, man kan skære ned på, så sker der sikkert ikke noget, at det faktisk bare er nogle penge, der egentlig ligger der og venter på at blive taget ind i fælleskassen? Er det ikke surt at være undervisningsminister og ikke kunne se, at uddannelse netop er en investering, at uddannelse er vejen frem for Danmark og ikke er et problem for Danmark?

Kl. 11:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:24

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det er skønt at være undervisningsminister i en regering, som tager hånd om fremtiden, som tager hånd om vore unges fremtid, som tager hånd om vore børns fremtid, fordi det, vi jo bl.a. gør med genopretningspakken og finanslovsforslaget, er, at vi frigør ressourcer til at udbetale taxametertilskud til de unges uddannelse, til videregående uddannelse, sådan at vi kan få endnu flere gennem uddannelse. Faktisk ser det jo rigtig positivt ud i ungdomsuddannelserne i øjeblikket. Hvis vi ser på grundforløbet i erhvervsuddannelserne, kan vi se, at frafaldet er faldet 26 pct. til 21 pct. Så det går rigtig godt derude, men det skal jo alt sammen finansieres.

Derfor er det også så morsomt at høre S's og SF's ordfører henvise til den finansiering, som ligger i deres eget finanslovsforslag, fordi den næppe dækker bare de udgifter, der kommer som følge af den stigning, der er i aktiviteten. Så det er jo så flot, så flot, men realiteten er, at når man sidder i regering, skal tingene hænge sammen. Og samlet set bruger vi jo mere på uddannelse nu, end vi har gjort nogen sinde tidligere. Vi bruger langt mere på uddannelse nu, end da det var den tidligere regering, der var ved magten, båret oppe af SF og Enhedslisten.

Derfor vil jeg bare advare borgerne mod at tro, at den falske politik, som man fremlægger fra venstrefløjens side, skulle kunne medvirke til, at vi forbedrer uddannelsen i fremtiden. Nej, tværtimod –

Kl. 11:25

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:25

fiasko, lidt ligesom det gælder i forbindelse med aktiveringsindsatsen?

Kl. 11:28

Karsten Hønge (SF):

Jeg kan forstå det på den måde, at både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har sådan nogle papegøjekurser. Ordførerne bliver sendt på et papegøjekursus, så de kun er i stand til, uanset hvad vi taler om, at henvise til, at hvis vi ikke skærer ned på det her – især uddannelse, åbenbart – så stiger renten, og så går det helt galt. Ministeren har jo så åbenbart været på et udvidet papegøjekursus, så man ud over henvisningen til, hvor galt det vil gå med den generelle økonomi og med renten, dog også kan svinge sig op til at sige, at man bruger pengene på nogle andre uddannelsesområder.

Men er sagen ikke netop, at vi inden for uddannelse faktisk er bombet mindst 10 år tilbage, i forhold til hvor mange der gennemfører en ungdomsuddannelse? Det er rigtigt, at der heldigvis er nogle tal, der retter sig, men er det ikke rigtigt, at vi i øjeblikket er bombet 10 år tilbage? Sjovt nok passer det også med de 10 år, vi haft en VKO-regering.

Kl. 11:26

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:26

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, og sjovt nok passer det nøjagtigt med, at det er de ungdomsårgange, som gik i skole, da den anden regering havde ansvaret. Så måske er det dér, problemet ligger. Det er klart, at det tager lidt tid for en regering, og derfor er det også så fuldstændig afgørende, at vi genfinder flertallet i den side af salen, for det er jo os, der har taget hånd om fagligheden. Vi er ikke tilfredse med den som SF. Og det var i øvrigt modigt af Socialdemokraterne – det vil jeg faktisk godt anerkende – at gå sammen med os om at lave en bedre folkeskole, for det var da blevet for slapt. Der var jo ikke fokus på den nødvendige faglighed, som er hele forudsætningen for, at man kan tage en ungdomsuddannelse. Der er netop kommet en ny rapport, der blev refereret i går i medierne, og som går på, at det, der er helt afgørende for et ungt menneskes læring, når man ser på det i forhold til at gå i skole, er faglighed i folkeskolen. Det har vi været med til at løfte, så det forventer vi os da en hel del af.

Det, at vi har haft en svag udvikling i forhold til unges uddannelse, har jeg sådan set en rimelig god forklaring på. Der var faktisk nogle år, hvor det var sådan, at man foretrak at gå ud og få et job, fordi der var job, frem for at tage uddannelse. Nu kan man sige, at den økonomiske krise ikke er særlig godt for noget som helst, og jeg synes heller ikke, at det er specielt sjovt at skære på uddannelse, men når pengene går tilbage til uddannelse, går det jo nok endda. Men det er da klart, at i de år, hvor der var masser af jobmuligheder, var unge tilbøjelige til at tage job. Nu er der knap så mange jobmuligheder, og så uddanner de sig, og det er rigtig godt, at de gør det.

Kl. 11:27

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 11:27

Anna Kirsten Olesen (S):

Med hensyn til de varslede forringelser på SVU, er det sådan, specielt for dem, der afskediges og står over for at skulle væk, altså de fyrede medarbejdere, at de nu ser deres uddannelsesmuligheder voldsomt forringet. SVU'en har haft en stor betydning i forbindelse med omskoling og opkvalificering under fyringer og større afskedigelsesrunder – den har simpelt hen været en succes, så hvorfor er det nu, at regeringen lægger op til, at den succes skal over i et regi af

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er sådan, at det faktisk er virksomhederne, der i opsigelsesperioden har forpligtelse til at betale lønnen. Hvis der er tale om en god, solid og ordentlig virksomhed, der dog har haft brug for at lade medarbejdere gå, kunne de jo tilbyde at sende folk på kursus alligevel, og så kunne man slå halv skade, for så kunne virksomhederne bidrage til deltagerbetaling, og så kunne medarbejderen bidrage til eget underhold. Den mulighed foreligger.

Det er ikke en given sag i et samfund med den største offentlige sektor overhovedet, hvor dansk erhvervsliv er presset, og hvor vi har tabt op mod 200.000 arbejdspladser, at løsningen så er, sådan som man mener ovre på venstrefløj, at vi bare skal hente nogle flere penge ind i form af skatter, at vi skal lægge nogle flere omkostninger på virksomhederne, for så går det nok. Nej, det er jo der, problemet opstår, for så kommer vi jo ikke engang til at drøfte med de dygtige medarbejdere ude i virksomhederne, hvordan de skal uddannes, så kommer vi til at drøfte, om de overhovedet har et job. Og det er det, der er hele essensen i det lovforslag her som en del af en stribe andre: Vi frigør ressourcer til at komme ovenpå igen i dansk økonomi. Man kan ikke betale gæld med gæld, og der er en regning, der skal betales.

Kl. 11:29

Formanden :

Fru Anna Kirsten Olesen.

Kl. 11:29

Anna Kirsten Olesen (S):

Sådan om jeg ser den SVU-ordning for de mennesker, der bliver fyret, og de virksomheder, der bliver nødt til at fyre dem, har det været en god ordning både for virksomhederne og for medarbejderne. Er ministeren ikke enig med mig i det? Så der er ikke noget ved at skade virksomhederne, men det bliver det her jo en del af. Og jeg synes, det er en god ordning, at både medarbejderne og ledelsen er enige om, at den mulighed er der, hvis de bliver nødt til at fyre medarbejdere. Så det er også en hjælp til virksomhederne, sådan som jeg ser det.

Kl. 11:30

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, den konkrete virksomhed; det er da klart, for de bliver jo aflastet med hensyn til noget af deres lønudbetaling i den periode – ret betydeligt endda, fordi det jo har været på godtgørelsesniveau, svarende til dagpengeniveau, indtil nu. Så jo, det er da en klar håndsækning til den virksomhed, som har fyret sine medarbejdere, men vi har også andre virksomheder at tænke på, nemlig dem, der kæmper for at ansætte flere medarbejdere. De betaler jo indirekte til den virksomhed, der har fyret medarbejdere.

Det er et kompliceret spil, og der er ingen nemme løsninger, og der er i særdeleshed ingen nemme løsninger, når hele verden er kastet ud i en enormt stor krise. Men som hr. Rasmus Jarlov nævnte i går under forespørgselsdebatten – som jeg i øvrigt synes var interessant nok i sig selv – er det sådan, at f.eks. i England sætter man en

massiv brugerbetaling på uddannelse nu, en massiv brugerbetaling på almindelige kompetencegivende uddannelser. Det er situationen i England. I Baltikum har man skåret masser af offentligt ansatte væk, fordi der ikke er råd til dem. Det er, som om man, når man kommer i Folketingssalen, virkelig føler sig pakket lidt ind i vat – ikke sådan, at man skåner ministeren, men pakket ind forstået på den måde, at man slet ikke skuer ud over verden og ser, hvad der sker andre steder. Det er en international økonomisk krise, som har medført, at vi har en genopretningspakke, som skal igennem Folketinget.

Kl. 11:31

Formanden :

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser og lov om folkeskolen. (Behandling af klager over bedømmelse af prøven i teoretisk pædagogikum, anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer og afskæring af klageadgang).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.10.2010).

Kl. 11:31

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Første del af dette lovforslag foreslår en ændring af vilkårene for behandling af klager over bedømmelse af prøven i teoretisk pædagogikum, og anden del handler om anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer.

Forslaget til ændring af behandling af klager foreslås at træde i kraft og få virkning pr. 1. januar 2011 og vil med de foreslåede ændringer ligestille pædagogikumkandidater med øvrige elever og studerende. Faktisk betyder lovforslaget, at hvis en pædagogikumkandidat klager over eksempelvis de retlige forhold, eksaminationsgrundlaget eller eksamensforløbet, kan en eventuel ombedømmelse eller omprøve føre til en lavere karakter end oprindelig. Denne praksis er allerede tilfældet for Undervisningsministeriets uddannelser i de almene studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser.

Som reglerne er i dag, kan konsekvensen af en klage over en bedømmelse i værste fald være status quo og i bedste fald være en højere karakter. Det er så at sige en gratis omgang at klage. Med lovforslaget ønsker vi at sikre, at der klages på baggrund af en reel og saglig begrundelse, og dermed at lægge mere ansvar for egen handling over på klageren. Det handler på ingen måde om, at vi ønsker at afskære klagemuligheden. Vi mener dog, at det kun kan være rime-

ligt, at såfremt der klages, sker den nye bedømmelse på et uvildigt grundlag og uafhængigt af tidligere bedømmelser.

Derudover ligger det i lovforslagets anden del, at Styrelsen for International Uddannelse får lovfæstet deres ret til at tildele kandidater med udenlandsk uddannelse kompetence til at undervise på de gymnasiale uddannelser. Der gives på den måde hjemmel til den praksis, der faktisk allerede er gældende, om anerkendelse af udenlandsk arbejdskraft, og der er alene tale om en ændring i forhold til at afskære klageadgangen til Undervisningsministeriet.

I en globaliseret verden, hvor viden er et helt essentielt råstof, og hvor udsynet mod resten af verden er et nøgleelement for at klare sig i den internationale konkurrence, giver det rigtig god mening at lade lærerstillinger besætte af udenlandske lærere med de rette kompetencer.

Hos høringsparterne er der bred opbakning til lovforslaget, og også i Venstre støtter vi forslaget. Tak.

Kl. 11:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Christine Antorini som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:34

(Ordfører)

Christine Antorini (S):

Tak. Socialdemokraterne kan også støtte L 42. Den tidligere ordfører gennemgik så udmærket indholdet, så her bliver det bare ganske kort.

Socialdemokraterne støtter de generelle ændringer, der sker, sådan at hvis man klager over en karakter for en prøve, man har været oppe til, skal det også være sådan, når det bliver vurderet, at der selvfølgelig er mulighed for, at der findes ud af, at man skulle have haft en højere karakter, men man kan jo også risikere, at det går den modsatte vej. Det har vi vedtaget i forhold til andre uddannelser, og det støtter vi også i forhold til pædagogikumuddannelsen, som er det, vi aktuelt tager stilling til her.

Jeg vil dog også nævne, som vi har gjort det, hver gang vi har haft det oppe i forbindelse med andre uddannelser, at Socialdemokraterne synes, det er vigtigt, at der bliver indført en studenterombudsmand på de videregående uddannelser, sådan at de studerende har en mulighed for hjælp i forhold til hele viften af ting, man kan blive udsat for, og hvor det kan være svært at finde rundt i den jungle af systemer, der er, herunder også, hvad der egentlig er klagevejen osv. Og der ville en sådan ombudsmand jo også kunne være den hjælp, der ville være til studerende i forhold til dette forslag.

Den anden del af forslaget går ud på at give mulighed for, at kandidater, der har udenlandske uddannelser, også kan undervise dels på de gymnasiale uddannelser, dels i folkeskolen, altså hvis de har en uddannelse som lærer fra udlandet.

Vi synes, at begge forslag er fornuftige, og støtter samlet L 42.

Kl. 11:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo dejligt, at der for en gangs skyld er et lovforslag, vi behandler, som der er opbakning til, også fra venstrefløj i Folketinget.

Med det her lovforslag får undervisningsministeren en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at ombedømmelse og omprøve i teoretisk pædagogikum kan føre til en lavere karakter. Det kan det ikke i

dag, og vi synes sådan set, det er meget rimeligt, at det også kan føre til en lavere karakter. Som andre ordførere har bemærket heroppefra, kan det jo også det på andre uddannelser, hvor vi jo netop også har taget det initiativ. Så det er udmærket.

Der er et par andre ændringer angående anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer. I dag er det sådan, at det er Styrelsen for International Uddannelse, som kan anerkende en lærer med udenlandske kvalifikationer til at undervise i folkeskolen, hvis altså uddannelsen er fra et EU- eller et EØS-land. Styrelsen for International Uddannelse har jo tidligere ligget under Ministeriet for Viden- skab, Teknologi og Udvikling, men i dag ligger styrelsen under Un- dervisningsministeriet, og det kommer til at stå meget mere klart i lovgivningen i det her lovforslag.

Lovforslaget betyder, at kompetencen til at godkende personer med udenlandske lærer kvalifikationer til at varetage undervisningen i 1.-10. klasse fremover også kommer til at være under Styrelsen for International Uddannelse. Med andre ord kan Styrelsen for Internati- onal Uddannelse efter det her lovforslag godkende, at lærere kan va- retage undervisningen i 1.-10. klasse i folkeskolen, såfremt de ikke har gennemført den danske læreruddannelse til lærer i folkeskolen eller ikke har fået godkendt en anden dansk læreruddannelse.

Herudover bliver ministeren bemyndiget til at fastsætte nogle nærmere regler om krav til godkendelse af udenlandske lærer kvalifi- kationer. I forhold til de krav mener vi jo i Dansk Folkeparti, at det er uhyre vigtigt, at et væsentligt krav, for at man kan godkendes, selvfølgelig skal være, at man kan tale og skrive dansk, og at det selvfølgelig forudsættes, at undervisningssproget, uanset om man skal undervise i folkeskolen eller på en ungdomsuddannelse, er dansk.

Derfor vil vi i Dansk Folkeparti i udvalgsbehandlingen stille spørgsmål om netop det her til ministeren, med henblik på at de svar så kan blive optrykt i den betænkning, som vi kommer til at afgive i udvalget.

Men vi kan i Dansk Folkeparti støtte ændringerne og lovforsla- get.

Kl. 11:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ordfører fra SF. Så er det hr. Rasmus Jarlov som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Det er dejligt, at vi for en gangs skyld er enige om at gøre det her lidt mere effektivt med hensyn til pædagogikum og anerkendelsen af udenlandske lærer kvalifikationer. Det Konservative Folkeparti støt- ter selvfølgelig lovforslaget, så det skal vi ikke koge meget suppe på. Vi mener, at pædagogikum skal have samme regler for behandling af klager som alle andre uddannelser, og vi mener, at anerkendelsen af udenlandske lærer kvalifikationer skal foregå på en effektiv måde.

Kl. 11:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Erika Lorentsen som radikal ordfører.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hendes vegne fremføre Det Radikale Venstres holdning.

Det Radikale Venstre kan støtte L 42, der sidestiller pædagogi- kumkandidater, der klager over prøven i teoretisk pædagogikum, med studerende på andre uddannelser, der klager over en prøve, og at de får tilbudt en ombedømmelse, og siger de ja til det tilbud, kan

de risikere at få en lavere karakter end den oprindelige. Vi støtter og- så hjemmelen til, at Styrelsen for International Uddannelse kan god- kende udenlandske kandidater og lærere til at virke som undervisere på de gymnasiale uddannelser og i folkeskolen.

Kl. 11:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I Enhedslisten støtter vi naturligvis helt klart intentionen om at få lovfæstet udenlandske læreres mulighed for at få anerkendt deres ud- dannelse i Danmark. Det er vældig, vældig fornuftigt, men desværre indeholder det her forslag jo også en indskrænkelse af klagemulighe- derne for prøver i teoretisk pædagogikum. Det handler jo om, at stu- derende, der klager, skal kunne sættes ned i karakter. Ligesom på an- dre områder, hvor den her regel er blevet indført, mener vi altså i Enhedslisten, at det er en vældig dårlig idé, hvilket de studerende jo også selv har påpeget, fordi det betyder, at man skræmmer studeren- de fra at klage, og adgangen til at klage er en helt central del af de studerendes retssikkerhed, som vi i Enhedslisten ikke mener at det er rimeligt at man forringer.

Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at få en forklaring fra ministeren på, hvorfor man ikke mener, at man skal kunne klage over afgørelser om anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikatio- ner. Det er jo også en del af forslaget, og jeg synes egentlig, det er underligt, at det er sådan.

Så vil jeg også gerne have et svar på, hvorfor man dog har kla- sket de her to ting sammen i et samlet lovforslag. Hvorfor skal vi bå- de forholde os til det her med klageadgangen og anerkendelsen af udenlandske læreres kvalifikationer i et samlet forslag? De to ting har jo ikke noget sådan umiddelbart med hinanden at gøre. Så det undrer mig, fordi jeg vældig gerne vil stemme for den del, der hand- ler om, at vi skal anerkende udenlandske læreres kvalifikationer – selvfølgelig. Men vi er modstandere af, at man forringer de studeren- des retssikkerhed i forhold til at klage. Så det undrer mig meget, må jeg sige til ministeren.

Kl. 11:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Undervisningsministeren.

Kl. 11:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for den venlige modtagelse af lovforslaget her i Folketinget. Det er jo selvfølgelig rart, at vi indimellem kan gøre noget med så bredt et flertal, som der lægges op til her.

Lovforslaget, vi har til behandling, har til formål at ligestille pæ- dagogikumkandidater med studerende på hovedparten af Undervis- ningsministeriets øvrige uddannelsesområder, når man ønsker at kla- ge over en skriftlig karakter. Lovforslaget har desuden til formål at lovfæste den hidtidige praksis for anerkendelse af udenlandske læ- rer kvalifikationer på folkeskole- og gymnasieområdet og at afskære klageadgangen til Undervisningsministeriet over afgørelserne.

Der blev fra Enhedslistens side spurgt til det, og hvilken grund der er til, at det figurerer i samme lovforslag. Der må jeg nok støtte mig til mit bedste bud, og det er faktisk, at der er lidt trængsel også i Folketingssalen med at komme igennem med lovforslag, så vi har nok gjort det, fordi det simpelt hen har givet mening for huset. Men jeg er simpelt hen nødt til at grave lidt dybere i det, fordi jeg faktisk er tilbøjelig til at give fru Johanne Schmidt-Nielsen ret i, at det må- ske kunne have givet meget fin mening, hvis de var adskilt. Så det

vil jeg gerne lige have lov til at reflektere over sammen med mine folk.

Kl. 11:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Ja, der er jo altid teknisk mulighed for at dele lovforslaget.

Da der er ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Harmonisering af satser for befordringsrabat til uddannelsessøgende m.v., indførelse af godtgørelse efter en kilometersats til studerende ved videregående uddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 10.11.2010).

Kl. 11:44

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:45

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det.

Dette lovforslag omhandler en harmonisering og regulering af befordringsrabatordningerne for uddannelsessøgende på henholdsvis ungdomsuddannelser og de videregående uddannelser. Baggrunden for forslaget er, at elever på ungdomsuddannelser modtager et højere tilskud til befordring end studerende på de videregående uddannelser, og derfor foreslås bl.a. en harmonisering med en ny fælles egenbetalingssats allerede pr. 1. januar 2011.

Forslaget skal ses i sammenhæng med genopretningspakken og regeringens regionalpolitiske udspil om et Danmark i balance i en global verden. Uddannelse udgør et af de største driftsområder, og derfor er det naturligt, at der foretages en prioritering og målretning af ressourcerne på området. På den baggrund foreslår vi denne prioritering af ordningen for befordringsrabat, så den i højere grad tilgodeser dem, der har de højeste transportudgifter. Lovforslaget fastsætter på den ene side satsen for egenbetaling til 550 kr. pr. 30 dage eller 18,37 kr. pr. dag for både studerende på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det svarer til en forhøjelse på 4,27 kr. pr. dag for folk på de videregående uddannelser og 7,56 kr. pr. dag for dem på ungdomsuddannelserne. På den anden side fjerner man det loft, der i dag eksisterer for den maksimale rabat på ordningen på de videregående uddannelser, og tilsammen bevirker det, at de to områder reguleres lige og harmoniseres, så de har samme vilkår i forhold til rabat og støtte.

Med udgangspunkt i et Danmark i bedre balance er der netop taget særlig højde for at skabe bedre vilkår i udkantsområderne og for de studerende, som er bosat i Udkantsdanmark. Det sker bl.a. ved at ophæve det nuværende rabatloft ved køb af abonnementskort til tog, bus eller metro fra de nuværende 65 pct. til 100 pct. rabat af prisen over egenbetalingen. På den måde tilgodeses de studerende, der har det største transportbehov, og vi stiller de studerende, der bor langt væk fra deres uddannelsessted, og som har brug for et dyrt abonnementskort, bedre end ved de gældende regler.

Det foreslås yderligere, at der indføres en kilometergodtgørelse for de studerende på videregående uddannelser gældende fra den 1. juli 2011. Motivationen for det er her ligeledes, at vi skal tage hånd om de studerende, der er bosat i udkantsområderne, og som typisk bor længere væk fra uddannelsesstederne, særlig de videregående uddannelser. Ordningen tilgodeser de studerende, der ikke har mulighed for at benytte sig af offentlige transportmidler, og bevirker, at man eksempelvis ved kørsel i egen bil modtager en kilometersats til egen befordring. Ifølge forslaget kan de studerende få støtte til transport, og de har dermed mulighed for at blive bosiddende i udkantsområderne, hvilket i øvrigt er en mulighed, der allerede eksisterer for de studerende på ungdomsuddannelserne.

Harmonisering og regulering af befordringsrabatten udgør ikke kun en del af regeringens ansvarlige økonomiske politik og plan om genopretning af dansk økonomi, men særlig og vigtigst udgør forslaget en vigtig brik i målet om at sikre et Danmark i bedre balance. Venstre støtter derfor forslaget.

Kl. 11:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ønsker fru Christine Antorini en kort bemærkning? Værsgo.

Kl. 11:48

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg tror, at Venstres ordfører kun har læst den ene halvdel af lovforslaget, for sagen er jo den, at den såkaldte harmonisering, som ligger i det, er en harmonisering opad for alle unge, der er i gang med en ungdomsuddannelse. Venstre er jo ellers rigtig optaget af Udkantsdanmark, hvad vi også er hos Socialdemokraterne. Vi er nemlig optaget af, at unge kan få sig en ungdomsuddannelse.

Det her forslag betyder for unge på en ungdomsuddannelse, der har lidt transportvej til deres erhvervsskole, handelsgymnasium eller almene gymnasium, at deres busbilletpris stiger med 70 pct. Det er den harmonisering opad, der sker for unge på en ungdomsuddannelse. Hvordan i alverden kan Venstre, der er optaget af, at unge på ungdomsuddannelserne skal kunne uddanne sig, gå ind for en stigning på 70 pct. på de studerendes transportudgifter? Jeg kan slet ikke forstå, hvordan ordføreren kan sige, at det skulle støtte Udkantsdanmark.

Kl. 11:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Erling Bonnesen (V):

Det lyder jo ganske alvorligt og dramatisk, når man slår ud med armene og siger 70 pct. Det lyder jo udtrykt i procent meget dramatisk, men prøver man så på at få perspektivet på plads, hvad jeg også markerede i min ordførertale, nemlig de konkrete kronebeløb, som ligger omkring 4 kr. og omkring 7 kr., så synes det mig at være meget overkommeligt. Og når vi skal have en ansvarlig økonomisk politik, hvor alle skal bidrage, så synes det at være ganske overkommeligt.

Kl. 11:50

Kl. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini.

Kl. 11:50

Christine Antorini (S):

Nu siger Venstre noget andet end det, der blev sagt i ordførertalen. Det her rammer unge i Udkantsdanmark hårdt. De har valgt at starte på en ungdomsuddannelse, og nu lader vi være med at sige, at det er 70 pct., hvad det jo i øvrigt er, det kunne jeg forstå at ordføreren så også var enig i, men hvad er det i kroner og øre? De får en ekstra regning sendt direkte fra Venstre på 1.500 kr. om året bare for transportudgifter – en ekstra regning. I forvejen betaler de 3.500 kr. om året. Det vil sige, at op imod 6.000 kroner om året skal en ung på en erhvervsskole, et handelsgymnasium eller et alment gymnasium betale for bare at kunne transportere sig til sit uddannelsessted. Hvorfor mener Venstre at det bidrager til, at flere unge kan gennemføre en ungdomsuddannelse med sådan en straf og et ekstra gebyr, som det er for dem, bare på transporten?

Kl. 11:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, at man skulle sætte sig op i helikopteren og oppefra kigge på de samlede vilkår for unge og deres muligheder for at få en uddannelse, for sammenligner vi os med en række andre lande, vil vi se, at der er fantastisk gode muligheder for, at man kan få en uddannelse her i Danmark. Alle unge kan få en eller anden form for uddannelse her i Danmark, og det kan de ikke alle andre steder, uden at de skal have en meget kraftig pengepung, og den bedste måde at sikre, at vi fortsat kan have så at sige næsten verdens bedste uddannelsesbudgetter, er jo ved at holde styr på økonomien, og det kan vi med det her forslag.

Kl. 11:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Karsten Hønge (SF):

Der hørte vi så igen en af de ordførere fra enten Venstre eller Konservative og Dansk Folkeparti, der har gået på de her papegøjekurser, enten komme med en henvisning til landets generelle økonomiske situation eller sige, at det går meget værre i udlandet. Jeg kan forstå, at hr. Erling Bonnesen kun har været på det indledende kursus, for ordføreren var ikke i stand til i øvrigt at sige, hvad de her penge så skulle bruges til – f.eks. til noget, der kunne løfte et eller andet, hvad ministeren, der har gået på det videregående papegøjekursus, trods alt var i stand til at sige.

Jeg kunne tænke mig at spørge ordføreren, om ikke hr. Erling Bonnesen anerkender, at afstand er en barriere i forhold til at kunne tage en uddannelse, og om det ikke kan ekskludere nogen fra at kunne tage en uddannelse, hvis uddannelsesinstitutionen ligger langt væk.

Kl. 11:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Afstand har da bestemt en betydning. Derfor er jeg da også meget glad for, at vi lige præcis med det her forslag får tilgodeset de unge, som bor i landdistrikterne, med hensyn til at kunne deltage på de videregående uddannelser. Mulighederne forbedres jo ligefrem med det her. Og så synes jeg da at det er værd at hæfte sig ved, at vi får det sat i perspektiv. Man kan stille spørgsmålet: Hvad er mulighederne for unge mennesker i Danmark for at kunne komme ind og få en eller anden form for uddannelse? Er de gode, eller er de dårlige? Jeg synes, de er meget gode. Det er de, lige præcis fordi alle unge i Danmark kan få en anden form for uddannelse, og det kan de ikke alle andre steder i verden. Er niveauet godt? Har vi prioriteret uddannelse højt? Ja, det har vi, for vi bruger heldigvis fortsat rigtig mange penge på uddannelse fremover. Så foretager vi lidt justeringer på toppen af lagkagen, men det er jo den sikreste vej at gå for fortsat at kunne have styr på økonomien, så vi også fremover kan prioritere rigtig mange penge til uddannelse.

Kl. 11:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:53

Karsten Hønge (SF):

Der er intet nyt under solen, men det ville nu også have overrasket mig. Der henvises stadig til, at det går meget værre i udlandet, og at vi har et ansvar med hensyn til landets generelle økonomiske situation, som gør det nødvendigt at skære ned på uddannelsesområdet. Jeg anerkender, at der er nogle fordele ved det her lovforslag for dem, der går på de videregående uddannelser.

Vi kan som eksempel tage Fyn, som ordføreren kender ganske udmærket, og som har ti gymnasier og to tekniske skoler. Hvem er det, det her lovforslag lige præcis rammer? Er det ikke sådan, som de også skriver i henvendelsen fra Danske Erhvervsskoler, at det her lovforslag vil gøre, at vi kommer længere bort fra målet om, at flere tager en uddannelse? Det her rammer lige nøjagtig dem, som er mest uddannelsesfremmede, dem, som har det største frafald, nemlig dem på erhvervsskolerne. Det her forslag er skræddersyet til at ramme de unge fra Udkantsdanmark, der ønsker at tage en erhvervsuddannelse, og som har langt til deres uddannelsesinstitution. Fyn er egentlig et meget godt eksempel på, hvem det her lovforslag rammer, med ti gymnasier og to tekniske skoler.

Kl. 11:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Erling Bonnesen (V):

Jeg er da glad for, at også SF's ordfører sådan midt i retorikken fik sagt, at der også er nogle gode ting i det her, for det er der, og det synes jeg også skal bringes frem. Jeg synes, det er værd at hæfte sig ved, at man fra regeringens og flertallets side siger, at der fortsat skal være styr på økonomien, og at vi samtidig får kigget på perspektivet i, at der til stadighed sker en høj prioritering af mulighederne på uddannelsesområdet, og det gør der, så vi fortsat faktisk så at sige vil ligge på verdensklasseniveau, når vi taler om uddannelsesbudgetter. Lagde man mærke til, hvad det var, jeg læste op i min ordførertale, ville man have hørt, at det, vi taler om, er, at det for den enkelte vil betyde en regulering med nogle ganske få kroner om dagen. Men det kan så bidrage til, at det sikres, at vi også fremover kan have et meget højt uddannelsesniveau, og så synes jeg, at man er kommet godt på vej.

	Kl. 11:55	kæmpe milliardbudget på uddannelsesområdet, så tror jeg, det er med til at sætte tingene i perspektiv.	Kl. 11:57
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.			
	Kl. 11:55	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Anna Kirsten Olesen for en kort bemærkning.	Kl. 11:57
Johanne Schmidt-Nielsen (EL): Man får jo nærmest det indtryk, når man hører Venstres ordfører, at det her forslag skulle være en forbedring af de studerendes situation og tilskuddet til befordring. Jeg vil gerne lige have ordføreren for Venstre til at bekræfte, at forslaget går ud på at skære 75 mio. kr. om året på befordringsrabatten til unge. Forslagets bundlinje er, at man skærer 75 mio. kr. om året. Det er korrekt, ikke?	Kl. 11:55	Anna Kirsten Olesen (S): Tak. Jeg blev lidt optaget af det, Venstres ordfører sagde om uddannelsesniveaut i udlandet, som man så gik ind og sammenlignede med det uddannelsesniveau, vi har her i Danmark. Er det Venstres holdning, at man skal ned på udlandsniveau, når vi tænker uddannelse i Danmark?	Kl. 11:58
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 11:55	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 11:58
Erling Bonnesen (V): Det har jeg da aldrig lagt skjul på, og det har vi også markeret flere gange i svarene. Vi skal alle sammen bidrage for lige præcis at have styr på økonomien fremover og for at få sikret, at der fortsat er et meget højt budgetniveau på uddannelsesområdet. Der er det jo ikke i millionklassen, vi ligger, nej, der ligger vi jo heldigvis i milliardklassen – og i mangemilliardklassen. Det er jo lige præcis med til at sætte tingene i perspektiv, at vi så at sige med det her justerer lidt på toppen af lagkagen for at få sikret, at økonomien også fremover hænger sammen. Og så er det da godt, at vi kan nøjes med at gøre det med nogle små justeringer.	Kl. 11:56	Erling Bonnesen (V): Nej, tværtimod. Jeg glædede mig over, at vi ligger på det meget høje verdensklasseniveau, og forudsætningerne for, at vi kan blive deroppe – hvilket vi helt klart skal efter både min og Venstres mening – er lige præcis, at vi har styr på økonomien, og det er jo det, vi sikrer fra regeringens og flertallets side.	Kl. 11:58
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Johanne Schmidt-Nielsen.	Kl. 11:56	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Fru Anna Kirsten Olesen.	Kl. 11:58
Johanne Schmidt-Nielsen (EL): Det synes jeg var rigtig rart at få slået fast, for man kunne få den tanke, når man hørte Venstres tale i dag i Folketingssalen, at det her var en forbedring, og det er jo bestemt ikke det, der er tale om. Det er altså en forringelse på 75 mio. kr. om året, som Venstre og Dansk Folkeparti her lægger frem. Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører tror, det vil få flere eller færre unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse, at man gør det dyrere for dem at transportere sig til deres uddannelsesinstitution. Det rammer jo altså særlig de unge, som bor i områder, hvor der er ret lang vej til skole, for det er dem, det bliver dyrest for. Tror Venstres ordfører, at det vil få flere eller færre unge igennem en ungdomsuddannelse, at man gør det dyrere – op til 70 pct. dyrere – for dem at komme i skole?	Kl. 11:57	Anna Kirsten Olesen (S): Så Venstre mener ikke, at det her forslag vil skade nogle af vores unge mennesker, som har langt til det uddannelsessted, hvor de skal hen, og som får skåret i deres transporttilskud? Jeg tænker specielt på Udkantsdanmark.	Kl. 11:58
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 11:57	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	Kl. 11:58
Erling Bonnesen (V): Jamen jeg glæder mig da over, at flere og flere på baggrund af regeringens og flertallets politik i de seneste år søger og også går i gang med en uddannelse. Faktisk er det så mange som aldrig før, der går i gang med en uddannelse. Så ligger der en udfordring i at få dem fastholdt på de uddannelser, som de går i gang med. Og den sikreste baggrund for at kunne sige til alle unge, at de kan gå i gang med en uddannelse, er da lige præcis at have styr på økonomien, og det får vi samlet med det her. Og når vi så kan nøjes med at regulere i den her størrelsesorden med nogle forholdsvis få millioner i forhold til et		Erling Bonnesen (V): Tværtimod – og det har jeg også markeret tidligere i min ordførertale – er der jo i det her lovforslag klare forbedringer for dem, som lige præcis bor i landdistrikterne og tager en videregående uddannelse. Vi har da klart markeret fra Venstre side, at vi gerne vil skabe nogle bedre muligheder for, at de også kan tage en videregående uddannelse. Så det er da en klar forbedring i lovforslaget.	Kl. 11:58
	Kl. 11:57	Første næstformand (Mogens Lykketoft): Tak til ordføreren. Så er det fru Christine Antorini som socialdemokratisk ordfører.	Kl. 11:59
		(Ordfører) Christine Antorini (S): Tak for ordet. Jeg vil sige, at det faktisk er første gang, jeg har været ude for, at den beskrivelse, vi har fået fra Undervisningsministeriets side i forhold til lovforslag, tangerer det misvisende. Det her lovforslag handler om befordringsrabat til unge under uddannelse, men det eneste, der er beskrevet, er, at der sker en harmonisering, og der er blevet sat en masse ord på – hvad der i øvrigt er fornuftigt – at loftet over, hvad man kan få af befordringstilskud, hvis man læser på en	

videregående uddannelse, bliver fjernet. Det er noget, vi længe har ønsket hos Socialdemokraterne, og vi er derfor glade for, at det kommer med nu. Men det, der ligger i det, og som finansierer, at man kan fjerne det loft, er til gengæld massive forringelser for unges mulighed for bare at komme hen til deres ungdomsuddannelsessted.

Det, der ligger i det her forslag, er, at unge, der går på erhvervsskoler, gymnasier, handelsgymnasier og produktionsskoler, nu får en ordentlig prisforhøjelse på den billet, de skal betale, når de skal med bussen eller toget for at nå deres uddannelsessted. Det er sådan med hensyn til billetprisen, at jo længere væk de bor fra deres ungdomsuddannelsessted, jo større bliver straffen. Der kommer til at være en prisforhøjelse på 70 pct. i forhold til det, man tidligere skulle betale – 70 pct.s prisforøgelse til unge, der skal nå deres erhvervsskole, produktionsskole eller gymnasium.

Det er fuldstændig uforståeligt, at regeringen, og jeg er også nødt til at sige undervisningsministeren, kan fremsætte det her lovforslag og give det et skær af, at det bare handler om, at man hjælper unge med transportudgifterne til videregående uddannelser, når det finansieres af unge, der går på ungdomsuddannelser.

Vi troede egentlig, at regeringen var lidt optaget af, at unge skulle kunne gennemføre en ungdomsuddannelse. Sagen er jo den, at der i dag, hvor regeringen har haft magten i næsten 10 år, er færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse, end der var, da regeringen kom til. Statsministeren har selv fremhævet i sine udfordringer til Vækstforum, at en af de største udfordringer er, at uddannelsesniveauet falder. Nu skal der gennemføres en prisforøgelse, så det bliver endnu sværere for unge bare at nå deres uddannelsessted.

Når det så bliver set i sammenhæng med, at regeringen også har varslet et forslag om, at unge på ungdomsuddannelser skal have fjernet deres uddannelsesstøtte, SU'en, hvis de er hjemmeboende, er det en kæmpestor ekstraudgift, der bliver placeret på lige præcis de unge, som vi alle sammen er mest optaget af rent faktisk gennemfører deres ungdomsuddannelse. Væk med SU'en til dem, når de er hjemmeboende og på en ungdomsuddannelse, og 70 pct.s prisforøgelse på billetten til bus og tog. Med hensyn til transporten betyder det helt konkret, at de, der har langt til deres uddannelsessted, kommer til at betale 1.500 kr. mere om året. Det er den gave, som regeringen og Dansk Folkeparti mener fremmer, at flere får en ungdomsuddannelse.

Vi står fuldstændig uforstående over for, hvordan regeringen kan fremsætte det her og endda med den begrundelse, som vi hørte fra Venstres ordfører, at det nærmest er en gave for at få flere til uddanne sig. Der her vil betyde, at der er risiko for, at færre uddanner sig, og at det bliver mere fristende at lade være med at tage den lange og dyre transport til sit uddannelsessted, men i stedet måske, hvis man er heldig, finde sig et ufaglært job lokalt, mens målet er, at vi faktisk vil have, at de skal uddanne sig.

Vi kan ikke støtte det her forslag, hvad der også tydeligt fremgår af min ordførertale, og vi synes, det er vigtigt, at det bliver set i sammenhæng med den vifte af initiativer, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget, og som samlet set gør det meget vanskeligere, herunder at man også ønsker at fjerne SU'en for de hjemmeboende.

Jeg synes, det er uforståeligt, og jeg er meget spændt på at høre, hvordan ministeren, Dansk Folkeparti og De Konservative, som ikke har været på talerstolen endnu, vil forklare det her, der samlet set i øvrigt vil betyde en nedskæring på 75 mio. kr. om året. Man skal jo ikke tage fejl af, at det her er fremsat, fordi man skal spare penge. Regeringen bruger 75 mio. kr. herfra til at finansiere sin nedskæringspakke, og det bliver altså alene betalt af de unge, der gerne vil transportere sig til en ungdomsuddannelse. Det er et meget, meget usympatisk forslag.

KI. 12:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Marlene Harpsø som ordfører for Dansk Folkeparti.

KI. 12:03

(Ordfører)

Marlene Harpsø (DF):

Så er det dejligt, at i hvert fald en af ordførerne fra dem, der lige blev nævnt, nemlig K, og ministeren og så jeg selv fra Dansk Folkeparti nu har lejlighed til at svare på den der såkaldte kritik, som man fra bl.a. Socialdemokratiets side retter imod os. Altså, i en svær økonomisk tid i Danmark og i resten af verden er der efterladt en regning, som skal betales. Det betyder, at man i Danmark og i resten af verden må spænde livremmen ind, så regningen kan betales og vi kan komme videre. Med genopretningspakken fandt vi pengene i statens husholdningsbudget til den regning, vi fandt 24 mia. kr. samt 10 mia. kr., og de 10 mia. kr. skal bl.a. gå til det glædelige, at flere unge rent faktisk tager en uddannelse. Det koster penge, men penge er fundet.

Det her lovforslag er en del af genopretningspakken. Forslaget medfører bl.a., at befodringsrabatten harmoniseres, således at studerende på ungdomsuddannelser og videregående uddannelser får en egenbetaling på op til 551 kr. om måneden. Derudover er det sådan, at loftet for rabatten på ordningen for uddannelsessøgende ved videregående uddannelser helt fjernes. I dag får uddannelsessøgende 65 pct. i rabat af det, som ligger ud over egenbetalingen, men fremover bliver rabatten på 100 pct., ligesom den også er for uddannelsessøgende på ungdomsuddannelser. Den maksimale rabat fjernes altså, og det vil være en hjælp for dem, som bor meget langt fra uddannelsesstedet.

Uddannelsessøgende ved videregående uddannelser kan fremover få godtgørelse efter en kilometersats til egenbefordring, hvis det altså ikke er muligt at benytte den kollektive trafik. Muligheden eksisterer allerede i dag for uddannelsessøgende på ungdomsuddannelser, og nu får de studerende på de videregående uddannelser altså også den her fine mulighed.

Det her forslag betyder kort sagt, at nogle skal betale mere for transport, mens andre altså skal betale mindre. Transporten for de studerende, uanset om de går på en ungdomsuddannelse eller en videregående uddannelse, bliver harmoniseret, og derved bliver reglerne ens på de områder, som altså er beskrevet her i lovforslaget. Det er sund fornuft i en tid, hvor vi skal betale regningen for den økonomiske krise, at alle holder for.

Jeg ved godt, at Socialdemokratiets ordfører, fru Christine Antorini, har stået heroppe og sagt, at det altså alene er de unge, som kommer til at betale for den nedskæringspakke – det var det, fru Christine Antorini kaldte det – som regeringen og Dansk Folkeparti er kommet med.

For det første er det ikke en nedskæringspakke. Der er en økonomisk krise, som har efterladt en regning, som skal betales, og det er vigtigt, at vi alle sammen holder for. Og det med, at fru Christine Antorini siger, at det udelukkende er de unge, der kommer til at betale for det her, passer for det andet simpelt hen ikke. Jeg synes bare, at man skal se samlet på hele den genopretningspakke, som er aftalt mellem Dansk Folkeparti og regeringen, og som Kristendemokraterne har tilsluttet sig i forbindelse med forhandlingerne om finanslovaftalen for 2011, nemlig at det er en lang række områder, som kommer til at holde for. Det er altså ikke kun hos de unge, man finder nogle penge.

Det blev fra Socialdemokratiets side også betegnet, som at man nu går ind og straffer de unge, at man straffer dem, fordi de tager en uddannelse. Hvor er det altså noget vrøvl! Sandheden er jo, at flere og flere unge tager en uddannelse, flere og flere unge har lyst til at

tage en uddannelse, så det går faktisk den rigtige vej, selv om man fra venstrefløjens side – selvfølgelig fordi man sådan er i valgkampshumør og meget gerne vil vinde næste valgkamp – gør alt for at komme frem med det vrøvl, som man nu engang kommer frem med, for at betegne regeringen og Dansk Folkepartis enormt store og ansvarefulde stykke arbejde som noget, der ikke er godt nok.

Vi skal selvfølgelig altid gøre alt, hvad vi kan, og gøre vores ypperste for, at vores uddannelsessystem er godt og fleksibelt. Vi har stadig væk også efter vedtagelsen af det her lovforslag et godt og fleksibelt uddannelsessystem, og vi har også nogle gode muligheder for, at de unge rent faktisk kan få rabat, kan få betalt en hel del af deres uddannelseskort eller transportkort, som man også kan kalde det, så de kan komme hen til deres uddannelsessted.

Jeg er godt klar over, at der er nogen, der sikkert synes, det er ærgerligt, at de skal til at betale lidt flere penge om måneden for det her uddannelseskort – det forstår jeg udmærket godt; man vil selvfølgelig ikke have flere penge op af lommen end højst nødvendigt, hvem har lyst til det? – men samtidig har vi i Dansk Folkeparti noteret os, at der rent faktisk også er nogle forbedringer i det her lovforslag for de personer, som går på en videregående uddannelse. Så vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 12:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 12:09

Christine Antorini (S):

Jeg synes, det er interessant, at Dansk Folkepartis ordfører mener, at hun er meget klogere end statsministeren, der jo selv over for sit vækstforum har udpeget det som en af de ti største udfordringer, Danmark har lige nu, at uddannelsesniveaet halter bagefter de andre lande. Det er statsministeren, der mener det, men det mener Dansk Folkeparti ikke.

Det er også interessant, at Dansk Folkeparti ikke har opdaget, at det går i den fuldstændig forkerte retning, i den forstand at der er færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse i dag, end der var for 10 år siden. Vi synes, det er en kæmpe udfordring, som vi tager rigtig alvorligt.

Men det, der egentlig ryster mig allermost, er, at Dansk Folkepartis ordfører kan sige i forbindelse med det her forslag, at hun slet ikke kan forstå, hvordan vi kan sige, at det er de unge, der selv skal betale for nedskæringen. Altså, undskyld mig, kan ordføreren ikke bekræfte, at det står sort på hvidt, at regeringen og Dansk Folkeparti sparer 75 mio. kr. om året på transporttilskud til de unge, og at dem, der kommer til at betale allermost, er unge på ungdomsuddannelserne, fordi de skal betale 1.500 kr. mere om året for at kunne transportere sig til deres erhvervsskole, gymnasium eller produktionsskole?

Kl. 12:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:10

Marlene Harpsøe (DF):

Hvorvidt jeg er klogere end statsministeren, skal jeg ikke kunne sige. Jeg ved godt, at statsministeren har en længere uddannelse, end jeg har, fordi jeg jo hører til den gruppe, som kun har en kort uddannelse, selv om jeg er decideret stolt over den. Men der findes altså, og det vil jeg gerne sige her i salen, kloge hoveder inden for alle slags uddannelser.

Med hensyn til den her straf, som fru Christine Antorini mener det er i forhold til de unge, vil jeg bare lige gerne pointere igen: Ja, selvfølgelig vil egenbetalingen ifølge det her lovforslag blive hævet, når det gælder personer, som går på en ungdomsuddannelse, og også

lidt for dem, som går på en videregående uddannelse. Men der, hvor straffen først virkelig bliver sat ind, er altså, hvis vi ikke betaler den regning, som den økonomiske krise har efterladt. Så vil det netop være de unge, som kommer til at betale en stor del, eller faktisk hele regningen, for det er jo de fremtidige generationer, som får betydning i det her land. Det er ikke os, der sidder her i salen i dag, vi er nok lidt mere uinteressante fremover.

Det er de unge, der fremover kommer til at betale regningen på de 24 mia. kr., og den vokser sig bare større, hvis vi ikke betaler den nu. Derfor synes vi i Dansk Folkeparti, at vi hellere vil betale regningen nu frem for bare at lade den vente og lade den stige.

Kl. 12:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini.

Kl. 12:11

Christine Antorini (S):

Nu ved jeg, at Dansk Folkepartis ordfører kender Nordsjælland rigtig godt, det er der, hvor ordføreren selv er valgt. Der er et stort uddannelsesbehov, også i Nordsjælland, ligesom der er i resten af Danmark, for selv om vi snakker Nordsjælland, er der også udkantsområder der. Det er nemlig sådan, at hvis man er ung og bor i Frederiksværk, i Helsingør eller i Frederikssund, skal man til Hillerød for at få sin ungdomsuddannelse. Der skal man til, hvis man skal starte på en erhvervsskole, og der skal man til, hvis man skal starte på handelsgymnasiet.

Alle disse unge – det er det svar, jeg har fået på et spørgsmål til undervisningsministeren – fra Frederiksværk, Helsingør og Frederikssund får en regning fra bl.a. Dansk Folkeparti, der hedder: Du skal betale 1.500 kr. mere om året bare for at kunne transportere dig til dit uddannelsessted. Hvorfor mener Dansk Folkeparti, det er rimeligt, at unge på ungdomsuddannelse skal have en regning fra bl.a. Dansk Folkeparti på 1.500 kr. mere om året bare for at kunne transportere sig til deres uddannelsessted?

Kl. 12:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:12

Marlene Harpsøe (DF):

Det er rigtigt nok, at jeg er valgt i Nordsjælland. Jeg er valgt i Helsingørskredsen, som er sådan en rigtige arbejderkreds – kalder jeg det – og nu skifter jeg til Hillerødkredsen. Men det er jo ikke sådan, at vi, når vi indgår politiske aftaler, siger, at fordi Marlene Harpsøe i Dansk Folkeparti er valgt der, skal den her besparelse godt nok ikke lige gå ud over de unge mennesker i det område. Altså, sådan er det jo ikke. Vi laver politik på landsplan, og når der skal betales en regning for, at vi har haft en økonomisk krise, skal den betales. Hvis vi ikke betaler den, kommer det til at gå ud over netop de unge, ikke kun i Nordsjælland, men også i andre dele af landet, i Thy, i Thisted, i Aalborg, i Sønderborg, alle steder i landet. Sådan er det jo.

Derfor skal regningen også betales, for hvis vi ikke betaler den, skubber vi den bare foran os, og så bliver det de kommende generationer af unge, som kommer til at sidde med den regning. Så hellere betale den nu, så den er ude af verden. Jeg synes, det er rimeligt, at vi i Folketinget fører en økonomisk ansvarlig politik, og det er jeg faktisk stolt af at vi også gør.

Kl. 12:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 12:13 Folkeparti at ramme elever, der går på produktionsskoler og erhvervsskoler?

Kl. 12:16

Karsten Hønge (SF):

Så er vi der igen – i den velkendte situation, hvor Dansk Folkeparti er blevet sat til at forsvare asociale nedskæringer. Jeg kunne godt tænke mig at spørge til Dansk Folkepartis forhold til eleverne på produktionsskolerne og på erhvervsskolerne. Hvorfor er det, det er så vigtigt for Dansk Folkeparti at gå ind og ramme nøjagtig de mennesker, der kommer fra de mest uddannelsesfremmede miljøer, ramme de unge, som især kommer fra det lidt udkantsagtige Danmark, og som kommer fra uddannelsesfremmede miljøer? Det er dem, der kommer til at betale regningen. Hvorfor er det så vigtigt for Dansk Folkeparti, at der skal den her asociale vinkel på det?

Kl. 12:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:14

Marlene Harpsøe (DF):

Så kan jeg sige: Så er vi der igen, der, hvor det er Dansk Folkeparti, der sammen med regeringen og Kristendemokraterne må forsvare, at vi rent faktisk har en økonomisk ansvarlig politik, og hvor venstre-fløjen, deriblandt Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, herinde i Folketinget ikke ligefrem har en ansvarlig økonomisk politik. Her tænker jeg f.eks. på den plan, som hedder »En Fair Løsning«, hvor man lige mangler en finansiering på mellem 11 mia. kr. og 29 mia. kr. Det er ikke særlig økonomisk ansvarligt, men så kan jeg bare sige: Så er vi her igen. Det er den samme diskussion, det er velkendt, vil jeg sige til hr. Karsten Hønge, men det ændrer altså ikke på, at vi i Dansk Folkeparti stemmer for det her forslag.

Hvis vi havde en overflod af penge i den danske stat, hvis vi kunne få Nationalbanken til bare at trykke flere og flere penge, så vi kunne betale alle de ydelser, alle de muligheder, der er i det danske samfund, så ville det jo selvfølgelig være rigtig, rigtig dejligt, for så kunne man bare øge og øge mulighederne. Men sådan er det ikke. Der er altså et begrænset antal skattekroner, og jeg ved godt, at man fra Socialistisk Folkepartis side meget gerne vil gøre alt for at øge skattekronerne for at betale alt. Men sådan er det ikke. Danmark er ikke en gavebod, vi er nødt til at prioritere de midler, vi har.

Kl. 12:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ja, og vi skal også prioritere taletiden.

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:16

Karsten Hønge (SF):

Man må sige, at vi er der igen – med papegøjesvar, som jeg går ud fra at man med det pointforslag, som regeringen vil til at fremsætte, ikke ville kunne få ret mange point for i forhold til at få opholdstilladelse her i landet. For de der papegøjesvar har jo ikke noget at gøre med den konkrete virkelighed, som en række unge, der ønsker at gå på erhvervsskolerne og produktionsskolerne, står over for.

Da fru Marlene Harpsøe ikke ønsker at diskutere Nordsjælland – og det har jeg heller ikke noget specielt ønske om at diskutere – kan jeg jo tilbyde ordføreren muligheden for at prøve at have et lidt abstrakt forhold til det med geografi. For det handler selvfølgelig ikke nøjagtig om Nordsjælland; det kunne handle om Fyn. På Fyn har vi kun to tekniske skoler – vi har så godt nok ti gymnasier, men vi har kun to tekniske skoler – og al dokumentation viser, at jo længere væk man er fra en uddannelsesinstitution, jo færre er der, der tager en uddannelse. Så med den her besparelse vil man målrettet gå ind og ramme de unge, som ønsker at gå på en erhvervsskole, og som bor lidt langt væk fra byerne. Hvorfor er det så vigtigt for Dansk

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:17

Marlene Harpsøe (DF):

Med hensyn til det der med papegøjesvar – tror jeg det hed – vil jeg sige, at jeg søreme ikke ved, hvad det handler om. Jeg synes, hverken jeg ligner eller går klædt som en papegøje, så det synes jeg godt nok er en mærkelig måde at formulere sig på. Men det kan være, jeg kan blive klogere senere hen i forhold til det, som hr. Karsten Hønge prøver at forklare.

Det er ikke sådan, at Dansk Folkeparti går direkte efter at finde alle besparelser i forhold til genopretningen af dansk økonomi på uddannelsesområdet, heller ikke i forhold til de unge.

Det kunne være rart, hvis hr. Karsten Hønge rent faktisk fokuserede sin opmærksomhed på talerstolen, mens jeg svarer ham, frem for at have sin opmærksomhed andetsteds.

I Dansk Folkeparti mener vi, at en genopretning af dansk økonomi efter den regning, som den økonomiske krise har efterladt, er vigtig at betale, og jeg kan love hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti, at den regning skal blive betalt, for ellers vil det netop være de unge, som fremover kommer til at betale en væsentlig større regning.

Kl. 12:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Karsten Hønge som ordfører for SF.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Vi har et skævt Danmark, når det kommer til uddannelse. Det er socialt skævt, når chancen for at få en uddannelse er langt større, hvis ens forældre selv har taget en uddannelse, i forhold til hvis man kommer fra et hjem, hvor ens forældre eksempelvis er kortuddannede eller faglærte. Det er også geografisk skævt, sådan at der er færre, der tager en uddannelse, jo længere væk man bor fra de større byer. Erfaringerne viser, at en geografisk spredning af f.eks. gymnasierne faktisk får flere til at vælge den ungdomsuddannelse. Afstand er altså en vigtig barriere for at tage en uddannelse.

Vi kan jo af mange gode grunde ikke have uddannelsesinstitutioner liggende overalt, og det er derfor, det vigtigt at understøtte mobiliteten, så de unge nemt og billigt kan komme frem til skole eller universitet. Derfor vil lovforslaget betyde, at der bliver spændt en masse snubletråde ud for de unge.

Vi har fået et hørings svar fra Danske Erhvervsskoler, og de skriver:

»Vi har aktuelt set at Danmark i forhold til sammenlignelige lande sakker agterud i andelen af en ungdomsårgang, der gennemfører uddannelse. Samtidig har vi nu i en årrække i hele uddannelsessektoren bestræbt os på at nå såvel 95%- som 50% målsætningen. Dette lovforslag undergraver disse målsætninger. Alle erkender, at det kræver stadig øgede kræfter at nå de sidste procenter i 95% målsætningen. De socioøkonomiske forhold har en afgørende betydning for de unge der i dag ikke vælger, eller gennemfører uddannelse.

Dette lovforslag vil medføre at vi får endnu længere til målet«.

Igen behandler vi altså et lovforslag fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som samtidig målrettet vil ramme Udkantsdanmark.

Foreningen Danske Regioner har analyseret det i et hørings svar, som lyder:

»... at de kommuner, der har de laveste andele af ungdomsårgange, der gennemfører en ungdomsuddannelse, samtidig er kommuner, hvor de unge bruger længere tid på transport end gennemsnittet. En fordyrelse af transporten er derfor endnu en faktor, der kan få unge til at fravælge en ungdomsuddannelse.

Udfordringen gælder især på erhvervsuddannelserne som uddanner en stor andel af de unge, der kommer fra uddannelsesfremmede miljøer samtidig med, at de unge på erhvervsuddannelserne har længst til deres uddannelsesinstitutioner og størst frafald«.

Så kan jeg altså undre mig noget over ministeriets svar i høringen, hvor der står:

»For elever i ungdomsuddannelserne vil transportvejen som oftest ikke være særligt lang, fordi ungdomsuddannelser udbydes flere steder«.

Ja, så må de mennesker, der har skrevet ministeriets svar jo da kun tænke på gymnasieuddannelserne, fordi man kan da se, at det her forslag nøjagtig rammer produktionsskolerne og erhvervsskolerne hårdt. Jeg har tidligere nævnt eksemplet på Fyn, fordi det ligger mig så nært at nævne det, og der har vi to tekniske skoler, men vi har ti gymnasier.

Derfor vil jeg også referere til det høringssvar, vi har fra Kommunernes Landsforening, hvor der, også i forhold til hvad det er for transport, eleverne skal bruge, står:

»KL finder den måde, hvorpå lovforslaget vil harmonisere reglerne for befordringsfradrag for unge på ungdomsuddannelserne og for unge på videregående uddannelser, meget uhensigtsmæssig. Forslaget strider nemlig imod regeringens ambitioner og politiske udspil i Trafikafreden fra 2009 om, at størstedelen af den fremtidige trafikvækst skal ske i den kollektive trafik.

Der er med lovforslaget reelt tale om en meget voldsom takststigning på 70 pct. ... Forslaget forventes at have en meget klar negativ effekt på anvendelsen af kollektiv trafik ...«.

Der er nogle enkelte fordele i forslaget her for nogle studerende, men besparelsen, som det hele handler om, på 75 mio. kr. rammer hårdt med en stigning på 70 pct., og den rammer især unge på produktionsskolerne og på erhvervsskolerne, og den rammer de unge, som har langt til deres skole. Men vi skal jo lige præcis den modsatte vej. Vi skal nemlig gøre det mere attraktivt at tage en erhvervsuddannelse, og vi skal ikke opsætte flere snubletråde.

Kl. 12:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Rasmus Jarlov som konservativ ordfører.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg skal meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter det her lovforslag, som jo er en del af vores forsøg på at skaffe en balance mellem indtægter og udgifter på statsbudgettet.

Situationen er hård for dansk økonomi. Den er ikke så slem som i mange andre lande, på grund af at der er blevet ført en sparsommelig og fornuftig økonomisk politik i Danmark, men situationen er dog stadig væk den, at der er en meget alvorlig finanskrisen, som har ramt Danmark, lige så vel som den har ramt resten af verden.

Vi bruger simpelt hen for mange penge. Der er ikke overensstemmelse mellem indtægter og udgifter. Det er jo et problem, som man som politiker er nødt til at forholde sig til. Man kan selvfølgelig forholde sig til det på forskellige måder. Man kan lukke øjnene for det, og man kan fortsætte med at bruge flere penge. Man kan også forholde sig til det på den måde, at hver gang der er et politisk emne, der er oppe at vende, afviser man besparelser, man afviser at skære ned på udgifterne og vil fortsat bruge flere penge, end vi har til rådighed. Resultatet af den politik er dog bare, at vi kommer til at op-

arbejde en større og større statsgæld. Det betyder, at vi i fremtiden vil komme til at bruge alle vores ressourcer, ikke på det, som vi gerne vil, nemlig på at skabe vækst og velstand i Danmark, men på at betale af på statsgælden og betale renter til udlandet.

For regeringspartierne er det ikke en mulighed. Der skal føres en økonomisk politik, som er ansvarlig, og det skal være sådan, at vi også i fremtiden er et rigt land. Situationen er drønhamrende alvorlig, fordi der, hvis vi ikke får styr på vores statsbudget, er en risiko for, at Danmark ender ligesom Grækenland. Der er en reel risiko for, at vi kan ødelægge det for os selv. Situationen, hvor Danmark er et rigt land og økonomisk set ligger i superligaen, er jo ikke noget, der er faldet ned fra himlen, men skyldes, at der er blevet ført en god og ansvarlig økonomisk politik. Det har vi tænkt os at fortsætte med, og det her forslag er en del af de nødvendige tiltag, som vi er nødt til at foretage.

Det betyder, at der vil være en øget egenbetaling på et par hundrede kroner for unge mennesker under uddannelse. Det er jo selvfølgelig beklageligt, men vi mener, at det er forsvarligt, og vi mener også, at vi simpelt hen ikke har ret mange andre muligheder. Vi har simpelt hen ikke ret mange andre muligheder for at finde de her penge end på uddannelsesområdet, som betaler en del. Selv om vi fastholder et meget højt uddannelsesniveau generelt og vi fastholder et meget højt udgiftsniveau, er det sådan, at der er nogle besparelser på uddannelsesområdet.

Hvis nu andre partier ville gå ind og påvise, hvor man ellers kunne finde pengene, ville situationen unægtelig blive meget nemmere. Men sagen er jo den, som vi har også gennemgået under behandlingen af lovforslag nr. L 41 og L 42 tidligere i dag, at der simpelt hen mangler nogle forslag fra oppositionen til, hvor man alternativt vil finde de her penge. Man afviser totalt at spare på ellers fuldstændig åbenlyse ting såsom efterlønnen, og man vil altså hellere tvinge igennem, at der skal spares på uddannelsesområdet, end man vil skære ned på, at raske mennesker kan trække sig tilbage på samfundets regning.

Man afviser også fuldstændig at spare på kommunerne, som står for størstedelen af det offentlige forbrug. Der var et forslag fra Venstre og Konservative, som gik på, at der skulle spares ¾ pct. ude i kommunerne. Det ville jo unægtelig have gjort det noget nemmere at finde nogle penge, så vi ikke skulle spare andre steder. Også det blev fuldstændig fejlet af bordet, og der blev brugt ord som massakre og katastrofe, og jeg ved ikke hvad, hvis vi havde bedt kommunerne om at blive lidt mere effektive.

Regionerne må heller ikke spare. Der skal bruges flere penge på sygehuse. Det er vi sådan set enige i, vil jeg sige, men det er jo heller ikke noget, der bliver anfægtet fra oppositionens side.

Men tilbage er der ikke ret mange steder at finde pengene, og det jo meget nemt at stå her og afvise enhver besparelse uden at komme med nogen alternativer, ud over at man ret fantasiløst fra oppositionens side foreslår at hæve skatterne med 5.700 kr. pr. dansker og brandbeskatte vores erhvervsliv. Det er på lang sigt en meget dårlig løsning, for det vil betyde, at der simpelt hen er færre penge at fordele i fremtiden, fordi virksomhederne vil forlade Danmark, flytte arbejdspladser ud, som Vestas lige har gjort, og det er ikke vejen frem, hvis man gerne vil have et velfærdssamfund i fremtiden.

Så vi støtter det her lovforslag, ikke fordi vi synes det er morsomt at bede folk om at skulle betale noget mere – det havde vi da gerne været foruden, det skal jeg slet ikke lægge skjul på – men simpelt hen fordi det er afgørende, at vi fører en ansvarlig økonomisk politik, og til det hører en gang imellem, at man desværre må skære lidt ned på de offentlige ydelser.

Kl. 12:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra fru Christine Antorini.

Kl. 12:28

Christine Antorini (S):

Det må være nemt for den konservative ordfører at forberede sine ordførtaler til hele den vifte af uddannelsesnedskæringer, som regering har lagt på bordet, for det er jo stort set det samme, den konservative ordfører siger hver gang. Det er en generel snak om, hvordan De Konservative vælger at prioritere, og de konstaterer – den ærlighed må man jo give ordføreren – at det så er i orden, at der skal skæres ned på uddannelserne, når der er krise. Vi har en helt anderledes økonomisk prioritering i vores politik fra Socialdemokraternes side.

Bare lige for kort at svare, selv om det jo sådan set ikke er mig, der skal svare på spørgsmål fra den konservative ordfører, vil jeg sige, at han jo udmærket godt ved, at vi vil fjerne nogle af de lukrative ordninger, der er for banker og erhvervsstøtteordninger og bl.a. føre det over til uddannelse. Men det er jo et spørgsmål om prioritering.

Nu vil jeg så til gengæld bede ordføreren om at forholde sig konkret til det lovforslag, vi behandler her. Hvorfor synes De Konservative, at det er rimeligt, at unge, der skal rejse langt for at kunne komme på en produktionsskole eller en erhvervsskole, skal have sendt en regning, bl.a. fra De Konservative, på 1.500 kr. ekstra ud over de 3.500 kr., de allerede i dag skal betale bare for busbilletten for at kunne komme til deres uddannelsessted?

Kl. 12:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:29

Rasmus Jarlov (KF):

Det er ikke et spørgsmål om, hvad vi finder rimeligt. Det, der var rimeligt, var, at der var uendelige ressourcer, og at vi, uden at det kostede noget på velstand, konkurrenceevne og vores fremtidige evne til at have et velfærdssamfund, bare kunne give en hel masse penge ud. Det ville være det rimelige. Det rimelige ville være, at vi havde uendeligt med ressourcer og kunne fordele dem. Det har vi ikke, og det er ikke et spørgsmål om rimelighed. Det er ikke et spørgsmål om lyst, at vi er nødt til at finde nogle besparelser rundtomkring. Jeg vil rigtig gerne være fri, men vi vil ikke være med til at forgælde Danmark. Det er beklageligt, at det kun er VKO, som har den holdning, og at man ikke andre steder fremlægger seriøse forslag til, hvordan man får styr på Danmarks økonomi. Jeg forstår godt, at man ikke gør det. Jeg er fuldstændig klar over, at vi ikke får mange venner på de her besparelsesforslag, som ligger i øjeblikket, men de er nødvendige. Desværre.

Kl. 12:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Christine Antorini.

Kl. 12:31

Christine Antorini (S):

Jeg synes, vi skal fortsætte med at være konkrete med, hvad konsekvenserne er af den her nedskæring: Vi har en enlig mor, hun har to børn, som går på en ungdomsuddannelse. Det er jo noget, vi alle sammen støtter. Vi vil endda gerne have, at de bliver færdige med deres ungdomsuddannelse. Der er for få, der bliver færdige med deres ungdomsuddannelse.

Det, De Konservative nu gør, er, at de sørger for, at den her enlige mor, der gerne vil have, at de her to børn bliver færdige med deres ungdomsuddannelse – hun bor måske i Skagen, og de skal rejse langt til deres ungdomsuddannelse, erhvervsskole, gymnasium – får en ekstra regning på 1.500 kr. pr. barn. Så alene med de her to børn

er det en ekstra regning til den her enlige mor på 3.000 kr. bare på øgede buspriser, for at de kan komme til deres ungdomsuddannelse.

Så vil De Konservative jo også gerne fjerne uddannelsesstøtten, for hvis de er blevet 18 år, er det sådan, at De Konservative mener, at de heller ikke skal have SU, fordi de bor hos deres mor. Så hvad er det egentlig for en samlet regning, De Konservative vil sende lige præcis til de familier, hvis unge vi allermest gerne vil støtte får en ungdomsuddannelse – væk med SU'en og stærkt forhøjede transportgifter?

Kl. 12:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:32

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, jeg kan sige, at den regning, som hermed bliver sendt, jo er der. Det er rigtigt, det må vi vedgå. Men vi må også sige, at den regning er væsentlig lavere end den regning, som oppositionen vil sende til den samme enlige mor, som kommer til at betale 5.700 kr. ekstra i skat, hvis man tager oppositionens forslag om at hæve skatterne med 31,5 mia. kr. og så fordeler det ud på den danske befolkning. Så vil der være 5.700 kr. til hver dansker. Så den regning er jo større end den regning, som man får med vores forslag.

Altså, det er ikke nemme tider. Det er hårdt, når der er så stort et statsunderskud, men strategien med at lukke øjnene for det her og kun forholde sig til, at man ikke kan lide nedskæringer, men ikke forholde sig til den overordnede økonomi, som tvinger os til at justere budgetterne rundtomkring, er ikke en farbar vej.

Kl. 12:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 12:33

Karsten Hønge (SF):

Jeg må sige, at jeg kan genkende det her med, at det da må være nemt at være ordfører for De Konservative – ikke bare for De Konservative, men også for Venstre og Dansk Folkeparti – for det er den samme tale, der bliver holdt, uanset hvilket lovforslag vi behandler. Om det er uddannelse, eller det er de markante forringelser af dagpengene, så har man åbenbart fået det her papir på det tidligere omtalte papegøjekursus, som alle tre partier har deltaget i. Og så forholder man sig ikke konkret til de forslag, der ligger, men skræpper bare op fra det samme grundpapir om, at der er meget værre i udlandet, og at det også går helt galt herhjemme.

Men for De Konservative er det dog suppleret med en smule andet, nemlig en fuldstændig utroværdig henvisning til, at man mener at kunne fjerne efterlønnen. Jeg har tidligere spurgt ordføreren, men jeg må da gøre det igen: Er det ikke sådan, at De Konservative er bundet af et forlig på det her område? Og handler det ikke om, at hvis De Konservative nu siger, at de bare vil fjerne efterlønnen, og så bryder forliget, vil De Konservative netop derfor opleve, at deres troværdighed er på vej ned mod nul med samme hast som deres opinionstal? Det er det ene.

Det andet er, at SF og Socialdemokraterne har fremlagt et forslag, hvor man jo kan prioritere helt anderledes end at bruge 9,5 mia. kr. på, som Statsrevisorerne eksempelvis siger, nyttesløs aktivering af arbejdsløse og syge. Og i øvrigt synes vi, det er en ret dårlig idé at give de mest velhavende her i landet skattelettelser.

Kl. 12:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 12:34

Rasmus Jarlov (KF):

Altså, når jeg giver en – hvad skal vi kalde det – fortælling om, hvordan det står til med Danmarks økonomi, er det jo, fordi det er det, som er begrundelsen for, at vi er nødt til at gennemføre de her nedskæringer. Det er den eneste begrundelse for det, og det er derfor, jeg giver den begrundelse. For havde vi penge nok, og havde vi ikke en økonomisk krise, havde vi ikke foretaget de her besparelser. Havde vi uendeligt med ressourcer, delte vi dem hjertens gerne ud, men det har vi ikke. Det er ærgerligt, men det er de hårde realiteter, som man er nødt til at forholde sig til, hvis man vil kalde sig en ansvarlig politiker.

Med hensyn til efterlønnen og alt det her forligshokuspokus vil jeg sige: Ja, der er et forlig, som vi respekterer. Men den dag, hvor S og SF kommer og siger, at de gerne vil være med til at afskaffe efterlønnen og finde 18 mia. kr., hvoraf vi jo nok kunne bruge en del på uddannelsesområdet i stedet for at betale fuldt arbejdsdygtige 60-årige for at gå derhjemme og lave ingenting, så kan jeg love dig for, at vi opsiges det forlig med det samme.

Undskyld, at jeg brugte direkte tiltale, det var ikke med vilje.

Kl. 12:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:35

Karsten Hønge (SF):

Så blev vi jo bekræftet i, at der ingen troværdighed overhovedet er i De Konservatives økonomiske politik, for man henviser til at fjerne en efterløn, selv om man udmærket ved, at der ikke er flertal for det, og hvor man selv er bundet af et forlig. Ja, det er jo totalt omkostningsfrit bare at henvise til, at man jo også kunne gøre det, men det kan man så ikke gøre alligevel. Så hvad skulle hele pointen være i at bruge det argument?

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren ikke er enig i, at uddannelse er en investering i at få Danmark rigtigt ud på den anden side af krisen, at uddannelse er en investering i at fremtidssikre, hvad vi skal leve af i Danmark, og at det her blandt mange andre forslag er en af de der snubletråde, man sætter op, så der er færre, der gennemfører en erhvervsuddannelse.

Jeg ved godt, at jeg ikke kan appellere til nogen omsorg for de elever, der går på erhvervsskolerne og på produktionsskolerne. Det har jeg ikke nogen forventning om, så der bliver jeg ikke skuffet over De Konservative. Jeg ved godt, at man ikke har omsorg for den type unge, men mere for velhaverne. Det er jo sådan set De Konservatives politik. Men hvad med erhvervslivet, vil jeg spørge hr. Rasmus Jarlov? Hvordan stiller erhvervslivet sig, når man ikke kan få den uddannede arbejdskraft, sådan at virksomhederne, der er placeret uden for de store byer, ikke kan få den fornødne velkvalificerede arbejdskraft, fordi de unge ikke har gennemført en uddannelse på erhvervsskolerne?

Kl. 12:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 12:36

Rasmus Jarlov (KF):

Nu vil jeg godt lige slå fast, at Danmark ligger som nr. 5 i verden, med hensyn til hvor mange penge vi bruger på uddannelse, og det her med at male et billede af, at der foregår en stor massakre på uddannelsessystemet, er jo fuldstændig falsk. Vi undgår netop de massakrer, som man ser i andre lande, fordi vi har ført en ansvarlig økonomisk politik. Det ligger os ekstremt meget på sinde, at vi kan be-

vare et godt og gratis uddannelsessystem i Danmark. Men forudsætningen for at bevare det, ligesom forudsætningen for at bevare alt andet af vores velfærd i Danmark, er, at vi har en ansvarlig økonomisk politik, og det betyder, at man i modgangstider er nødt til at justere på, hvor mange penge man bruger. Jeg ved godt, det koncept er fuldstændig ukendt for SF, men sådan er det altså, hvis man har ansvaret, og hvis man har regeringsmagten.

Jeg forstod slet ikke det der med efterlønnen, at det skulle være uansvarligt at påpege, at der sidder et flertal herinde, som SF er en meget hårdnakket del af, og som nægter at justere på efterlønnen, og at sige, at hvis andre partier ligesom De Konservative var villige til at fjerne den, kunne vi frigøre enormt mange ressourcer, som vi kunne bruge bedre i samfundet.

Kl. 12:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Erika Lorentsen som radikal ordfører.

Kl. 12:38

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte besparelserne på rabatten på befordringsudgifter til unge på ungdomsuddannelserne, hvilket vil blive resultatet af den harmonisering af rabatordningerne for studerende ved videregående uddannelser og for uddannelsessøgende på ungdomsuddannelserne, som forslaget jo går ud på. Herved skal der spares 75 mio. kr., og det vil sige, at unge på erhvervsuddannelserne får en stigning i udgifter til befordring på 70 pct. i et område som f.eks. Nordsjælland.

Det finder vi i Det Radikale Venstre stærkt problematisk, da mange unge på nogle ungdomsuddannelser i forvejen har elevløn og dermed et rådighedsbeløb, der er ringere end det rådighedsbeløb, som studerende med SU og mulighed for at tjene penge ved siden af har. De unge på erhvervsuddannelserne har ikke tilsvarende muligheder for at tjene penge ved siden af deres uddannelse, da de skal have en 37-timers arbejdsuge, hvad enten de er på skole eller i praktik. Derfor finder vi det ikke klogt at spare på de unges rabat på befordring.

Kl. 12:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 12:39

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har hørt flere borgerlige politikere, bl.a. Venstres ordfører, her i Folketingssalen i dag argumentere for nedskæringer på uddannelser med, at det jo er endnu dårligere i andre lande. Jeg synes, det er en meget, meget uambitiøs tilgang at have til det at lede et land, at man siger: Ja, ja, det kan godt være, at det er lidt skidt her, det kan godt være, at vi skærer både på de voksnes efteruddannelsesmuligheder og på de unges tilskud til transport, og at vi propper flere ind i klasserne osv., men det er dårligere i nogle andre lande. Det er godt nok uambitiøst.

Nå, det her forslag går ud på, at man skærer 75 mio. kr. om året ned på støtten til de studerendes transport, og det kan Enhedslisten på ingen måde støtte. For elever på ungdomsuddannelserne er der altså tale om en stigning på op til 70 pct. Man må jo spørge de borgerlige partier, om de selv tror, at det her vil forbedre eller forringe muligheden for, at Danmark kommer til at leve op til målsætningen om, at 95 pct. af alle unge kommer til at gennemføre en ungdomsud-

dannelse. I høringssvarene er konklusionen meget klar, nemlig at det her er endnu en forhindring for de unge og naturligvis en særlig stor forhindring i de områder, hvor man har langt til skole, fordi der ikke ligger en ungdomsuddannelse tæt på – og det er i øvrigt de områder, hvor vi i forvejen har sværest ved at få unge til at komme igennem med en ungdomsuddannelse.

Vi synes selvfølgelig, det er rigtig fint, at man samtidig vil forbedre vilkårene for de studerende på videregående uddannelser, der har lang transporttid til deres uddannelsessted, men det er jo helt skørt at finansiere det med nedskæringer for de unge på ungdomsuddannelserne. Og så skal vi altså samtidig huske, at det her er en årlig nedskæring på 75 mio. kr. på rabatordningerne til de unge. Det var det, Venstres ordfører vist glemte at få med i sin tale om, hvor fantastisk forslaget var.

Enhedslisten kan ikke støtte det her.

Kl. 12:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 12:41

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det. Tak for førstebehandlingen af lovforslaget, og tak til VKO og Kristendemokraterne for opbakning til forslaget.

Der er selvfølgelig lidt bekymring fra oppositionens side, med hensyn til hvordan vi dog kan finde på at tage penge fra uddannelse til noget som helst i denne verden. Det har vi været igennem i forbindelse med flere lovforslag, og vi har også været det i forbindelse med en stor forespørgselsdebat i går. Og det korte svar er, at vi simpelt hen skal bruge penge til at genoprette dansk økonomi. Derfor er der også et forslag om at skabe et provenu fra befordringen på uddannelsesområdet.

Hvis vi tager den dårlige nyhed først, bliver det marginalt dyrere for unge mennesker at komme i ungdomsuddannelse, hvis de har lang transport. Det vil faktisk være sådan, at det kan stige med omkring 7 kr. om dagen, og det svarer til, at det i gennemsnit i nogle kommuner vil ligge på omkring 800 kr., i andre kommuner på omkring 1.300 kr. Så det er den dårlige nyhed for de unge i dette lovforslag, kan man sige.

Hvis vi så ser på de positive nyheder, er det bl.a., at de videregående uddannelser får et fælles maks. med ungdomsuddannelserne, og der vil faktisk være flere på de videregående uddannelser, der får fordel af lovforslaget, end der vil være, der får det modsatte, nemlig ulempe af lovforslaget. Det er simpelt hen af den grund, at der i dag er en grænse for, hvor meget rabat man kan få, og det har jo bl.a. ramt dem, der har længst transport til deres videregående uddannelse. Det bliver der nu gjort op med.

Derudover kommer der den del af dette forslag, som vi også virkelig er glade for i regeringen, nemlig at vi laver en godtgørelsesordning efter en kilometersats til egen befordring, f.eks. kørsel i egen bil, hvis der ikke er egnet offentlig transport på strækningen mellem bopælen og uddannelsesstedet.

Så vi laver simpelt hen reglerne om, samtidig med at vi tilvejebringer et provenu, som vi bruger til at genoprette dansk økonomi – af hensyn til befolkningen, af hensyn til at skabe arbejdspladser, af hensyn til de unge mennesker, altså at der også er job til dem, når de er færdige på ungdomsuddannelserne. Tak.

Kl. 12:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Christine Antorini (S):

Jeg kan godt forstå, at undervisningsministeren valgte at give så kort en replik på den debat, der er her, for det her er da noget af det mest asociale, i forhold til at vi har haft en fælles opgave med og et fælles ønske om, at 95 pct. af de unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse. Det prøver regeringen med en række nedskæringsforslag at gøre langt sværere for dem at kunne gennemføre. Jeg vil ikke ridse alle de andre områder op med nedskæringer, der ligger på hele ungdomsuddannelsesområdet, på erhvervsskolerne osv. – det har vi taget tidligere – jeg vil koncentrere mig om det her forslag. Det her betyder, at der er unge, der skal betale 1.500 kr. mere, oven i det, de i forvejen skulle betale, bare for at transportere sig til en erhvervsskole, en produktionsskole eller et gymnasium.

Jeg vil godt spørge undervisningsministeren, hvordan hun kan mene at det her bare gør det marginalt dyrere, og hvorfor det er rimeligt, at unge skal betale så meget mere for at kunne tage en ungdomsuddannelse, når vi har et mål om og faktisk gerne vil have, at de gør det. Er det så ikke langt mere fristende – desværre på den negative måde – at lade være?

Kl. 12:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 12:45

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, men altså, situationen er den, at det er nye tider, og nye tider kræver nye forslag for at sikre en varig velfærd. Det har vi jo taget på os i regeringen; det ved jeg godt at Socialdemokraterne ikke vil. Altså, det er bare helt fantastisk; der er simpelt hen ikke noget i den offentlige sektor, der kan spares på, hvis man skal lytte til Socialdemokraterne. Vi sparer 75 mio. kr. med dette lovforslag. Pengene går ubeskåret ind i statskassen til at dække noget af det underskud, som rent faktisk er der. Det er simpelt hen ikke gået op for Socialdemokraterne, at vi har lånt mange penge for at afbøde de værste konsekvenser af en international økonomisk krise, som har ramt Danmark, som har ramt hele verden. Det er simpelt hen utroligt, at man som socialdemokrat kan tro, at vi ikke behøver at tage nogen konsekvens af det, der er sket, altså at vi bare kan være ligeglade.

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at med den skattepolitik, vi har ført, har en LO-familie sammenlignet med, hvis man havde fortsat SR-regeringens skattepolitik, 3.000 kr. mere til sig selv om måneden, det vil sige 36.000 kr. mere om året. Mon ikke også forældrene kunne gå ind og hjælpe med at give de unge en uddannelse? Det er ikke kun samfundets skyld. Det er også sådan, at forældrene bærer et ansvar for, at deres unge mennesker kommer godt i vej, og de ca. 7-8 kr. om dagen, som det vil koste, tror jeg også at de fleste forældre absolut er parate til at betale; ellers må man simpelt hen tage sig et lille job ved siden af studierne.

Kl. 12:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Christine Antorini.

Kl. 12:46

Christine Antorini (S):

Jeg synes, at det her svar, som undervisningsministeren kommer med, viser, hvor fuldstændig ude af trit ministeren er med, at der faktisk er meget forskellige sociale vilkår her i Danmark. Derfor vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, hvad det egentlig er, hun vil fortælle den enlige mor, som har to børn på en ungdomsuddannelse, og til hvem der nu bliver sendt en regning på 1.500 kr. pr. barn, som hun understøtter, og som skal i gang med en ungdomsud-

dannelse – 1.500 kr. ekstra pr. barn bare til øgede transportudgifter. Og så vil undervisningsministeren i øvrigt også, når de bliver 18 år, fjerne den uddannelsesstøtte, de får som hjemmeboende, hvis det står til regeringen og Dansk Folkeparti. Er det det, som undervisningsministeren virkelig mener bare er marginalt, og at herregud, det kan de finansiere, for de kan da bare tage et ekstra arbejde? Er det svaret på, hvordan vi skal få flere til at gennemføre en ungdomsuddannelse?

Kl. 12:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 12:47

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan slet ikke begribe forargelsen, som Socialdemokraterne udviser i forhold til det her forslag. Det er da korrekt, at vi skærer ned med 75 mio. kr., men det er jo for at tilvejebringe ressourcer, som vi ikke har i det danske samfund. Og så sidder Socialdemokraterne og er møgforargede.

Situationen er den, at Socialdemokraterne planlægger at finde 30 mia. kr. ude hos danskerne. Vi henter 75 mio. kr. konkret med dette lovforslag, Socialdemokraterne agter at hente 30 mia. kr. Tingene hænger jo sammen. Vi kunne da sagtens betale hele befordringen til ungdomsuddannelserne, hvis det var sådan, at vi agtede at hente 30 mia. kr. ud i de danske skatteborgeres lommer, men det gør vi så ikke, og derfor holder vi igen på de offentlige udgifter. Tingene hænger sammen, og begrundelsen for, at vi skal tilvejebringe et provenu, er, at vi simpelt hen ikke tror på, at det er en god idé for den unge, at forældrene ikke har et job at stå op til om morgenen, og at den unge ikke har mulighed for få en praktikplads, fordi danske virksomheder er tvunget i knæ af den internationale konkurrence. Jamen altså, det hænger jo sammen.

Kl. 12:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 12:48

Karsten Hønge (SF):

Igen igen diskuterer vi nationaløkonomi i stedet for at diskutere det lovforslag, der ligger på bordet. Men jeg hørte jo ministeren sige, at de her 75 mio. kr. så skulle gå til at dække det hul, der er i statskassen. Det er jo ikke så mærkeligt, at der er et hul i statskassen, når man har valgt at forgylde de mest velhavende her i landet, herunder direktøren for Danske Bank, med en skattelettelse på næsten 0,5 mio. kr. om året. Man har valgt at gennemføre tåbelige aktiveringskurser for ledige og syge, der koster 9,5 mia. kr., og oven i købet var det i parentes bemærket sådan, at de kurser, de var på, havde en dårlig effekt, så de var værre stillet i forhold til at få job. Så der ligger da mange penge, og hvis man føler, at man har brug for at bruge penge til dette, kan der øjensynlig ikke være penge til de elever, der skal på erhvervsskoler.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens tanker om den henvendelse, vi har fået fra Danske Erhvervsskoler, hvor man skriver, at dette lovforslag vil medføre, at vi får endnu længere til målet, altså målet om at få flere til at gennemføre en erhvervsuddannelse. Anerkender ministeren, at der her bliver spændt en snubletråd op, ikke nødvendigvis den allerkraftigste snubletråd, men en blandt flere snubletråde, sådan at vi risikerer, at færre går ind og flere falder fra?

Kl. 12:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det er jeg faktisk ikke enig i. Men det kan komme an på en prøve; vi kan jo mødes i Folketingssalen igen til næste efterår og se, hvor mange der har søgt ind på ungdomsuddannelserne. Nej, jeg tror ikke, det vil udgøre en barriere for at tage uddannelse. Der er langt større udfordringer i forhold til at tage en uddannelse, end at man skal betale i gennemsnit 800 kr. og op til 1.300 kr. om året til befordring. Det er en langt større udfordring f.eks. at få skabt en folkeskole, der sikrer, at der er den faglighed, som er nødvendig.

Så var der i øvrigt noget i hr. Karsten Hønges ordførertale, som jeg ikke brød mig om. Der blev i diskussionen om produktionsskoler og erhvervsskoler sagt, at vi kommer til særlig at ramme unge fra uddannelsesfremmede miljøer. Altså, hvad er det for en holdning at have til erhvervsskolerne og produktionsskolerne? Jeg kender da f.eks. et folketingsmedlem, der har haft sin virkelig dygtige datter på produktionsskole. Hvad er det for et billede, man prøver at tegne af elevsegmentet på produktionsskolerne? For man forudsætter da i den ordførertale, at unge mennesker, der går på produktionsskole, nødvendigvis må være fra hjem, som er uddannelsesfremmede. Det kan man ikke konkludere.

Kl. 12:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Hønge.

Kl. 12:51

Karsten Hønge (SF):

Jeg tror nu altså nok, at det bare er almen viden, at der er forskel på, hvilke grupper af unge der søger ind på hvilke typer uddannelser. Det, jeg gjorde, var at citere fra den analyse, som foreningen Danske Regioner havde tilsendt, så hvis ministeren ellers havde haft tid til at læse det eller havde sat en embedsmand til det, ville man have set, at der i det høringssvar står, og det er derfor, jeg læser op fra det:

»Udfordringen gælder især på erhvervsuddannelserne som uddanner en stor andel af de unge, der kommer fra uddannelsesfremmede miljøer samtidig med, at de unge på erhvervsuddannelserne har længst til deres uddannelsesinstitutioner ...«.

Det var et referat fra den analyse, som Danske Regioner er nået frem til, og det kan i øvrigt bekræftes af en enhver, at vi har en socialt skæv adgang til uddannelser, hvor sandsynligheden for, at man selv får en akademisk uddannelse, hvis man har akademiske forældre, er langt større, og at de unge, som går på erhvervsskolerne og produktionsskolerne, generelt set for en meget stor andels vedkommende kommer fra erhvervsfremmede miljøer. Det kan umuligt være ministeren ubekendt.

I stedet for at diskutere netop det, der er meget abstrakt, kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ikke det her igen vil være en af de mange snubletråde, som stilles op over for at få flere unge til at gennemføre en erhvervsuddannelse, og hvor det bliver sværere for de virksomheder, der er placeret de steder, at få tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft. Jeg kunne høre på ministerens første svar, at det mener ministeren ikke. Jamen så tror jeg, at vi har vejen: Så skal vi da bare have endnu flere nedskæringer, hvis det ikke har nogen betydning for det. Så vil det måske oven i købet understøtte det. Jeg kunne forstå, at ministeren mente, at der vil være endnu flere, der vil søge ind. Jamen så lad os da endelig lave nogle nedskæringer, hvis det oven i købet motiverer. Det hænger jo ikke sammen, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 12:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 12:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man kan i hvert fald argumentere modsat: Hvis det eneste afgørende for, hvor mange unge der kommer igennem en uddannelse, er, hvor mange penge vi bruger, så må man sige, at det jo er underligt, at vi ikke får noget mere ud af pengene. For hr. Karsten Hønge har jo nok hængt sig tilstrækkelig meget i fra talerstolen i dag, at vi sakker agterud. Jamen vi har brugt masser af millioner og masser af milliarder kroner ekstra på uddannelse, så det er i hvert fald givet, at der er en stribe andre faktorer, der spiller ind. En helt afgørende faktor er jo også, om forældrene har job. Det er en helt afgørende faktor.

Det er derfor, at vi fører en økonomisk politik, som retter sig imod, at man har arbejdspladser og job både til den unge, når den unge kommer ud, og til dennes forældre, og at vi får skabt praktikpladser, som er helt afgørende for den unge. Hvis den unge kommer i praktik, har den unge jo faktisk også god råd til at betale sin befordring, men har man ikke en praktikplads, ja, så er det selvfølgelig dårligere og vanskeligere at stille penge til befordring.

Så det er jo afgørende, at vi får sat gang i hjulene, og det forudsætter altså, at vi skærmer danske virksomheder af og ikke henter 30 mia. kr. i nye skatter og afgifter hos den danske befolkning og hos de danske virksomheder.

Kl. 12:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til undervisningsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 12:53

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 16. november 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 12:54).